червень 1997 р.
June 1997

ПРОМІНЬ

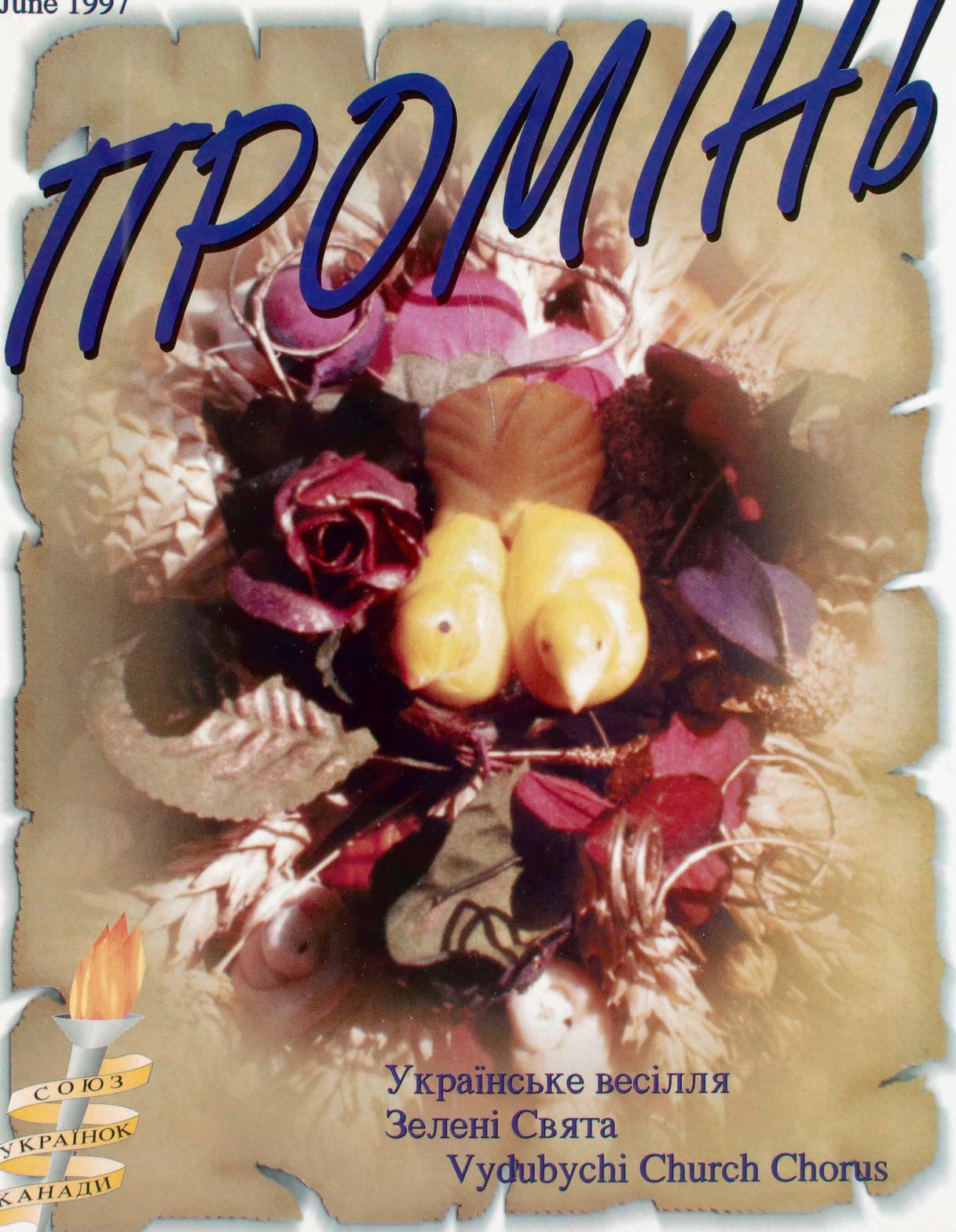

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Українське весілля
Зелені Свята
Vydubychi Church Chorus

ПРОМІНЬ

РІК XXXVII ЧЕРВЕНЬ Ч. 5

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор - Орися Сушко
Редактор англомовної частини - Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Олена Гринь
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референтка Променя - Галя Щерблюк
Адміністратор - Уляна Криворучко

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне чисо - $2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 73016
Limeridge Mall Postal Outlet
Hamilton, Ontario, Canada
L9A 5H7
Tel.: 905-312-4742 Fax: 905-524-5362
e-mail - isushko@netinc.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA

VOL. XXXVI JUNE No. 5

Editor - Orysia Sushko
English Editor - Oksana Arseneault
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Olena Hryn
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Administrator - Ulana Kryworuchko

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Allegra Print & Image
Hamilton, Ontario, Canada

ЗМІСТ CONTENTS

Редакційна.....2
Editorial

Весілля.....3
Weddings

День Батька.....8
Father's Day

Зелені Свята.....8
Pentecost

Вісті з Централі.....10
News from the National Office

Жіночі Постаті.....11
Women of Influence

Мистецтво.....13
About the Arts

Нашим Найменшим.....15
For Our Children

Із Світу.....16
Around the World

Фолкльор.....17
Folklore

Громадська Хроніка.....18
Community Events

Квіти Незабутнім.....29
In Memorium

Із листування.....33
From our Readers

Пресовий Фонд.....34
Promin Press Fund

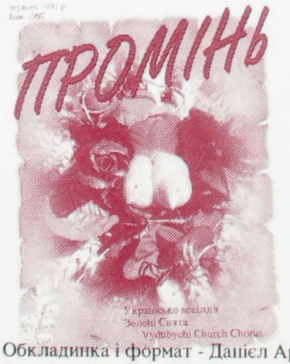

Обкладинка і формат - Даніел Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

Cover Picture: " traditional wedding bread - doves"
Обкладинка: „весільний коровай - голуби"

Редакційна

Слава Ісусу Христу!

Місяць червень відзначується різними святами і подіями.

Цього місяця коли вже природа в повні розквітчалася, в неділю Св. Тройці урочисто відзначуємо Зелені Свята. Це свято є одним з дванадцятьох рокових важливих свят української православної церкви. Допис, який ми подаємо в цьому числі є із книжки "Релігійні Свята Української Православної Церкви", праця Прот. д-ра Івана Стуса, яку наша централя давніше видала. Властиво, в цій книжці подано в українській і англійській мовах дописи про всі важливі свята нашої православної церкви. Ця книжка повинна знаходитися в бібліотеці кожного дому.

Рівнож вшановуємо батьків в другу неділю червня. В родині батько має, на рівні з матірю, велику відповідальність що до виховання дітей і втримання родини на високому духовому і культурному рівні. З цієї нагоди сердечно вітаємо всіх батьків і дідусів та бажаємо їм кріпкого здоров'я і многих, многих літ. Пропонуємо Вам зворушливого вірша Михайла Ситника, який він написав своїому батькові.

В місяці червні дуже багато нашої молоді вінчаються. Вінчання в нашій українській православній церкві, і пов'язані з тим народні традиції, є надзвичайно чудові і глибокі своїм змістом. Тому в цьому числі ми звертаємо Вашу увагу на українське традиційне весілля а зокрема в розділі "Фольклор" подаємо слова до весільних пісень.

Від 13-го до 15-го цього місяця в Оттаві, Онтаріо відбувається річна конференція Національної Жіночої Ради до якої входить Союз Українок Канади. Зараз опісля відбудеться три-річна конференція Міжнародної Жіночої Ради на яку з'їзджаються жінки з цілого світу. З України приїзджає на конференцію МЖР, як гість Канадської Національної Жіночої Ради, Достойна Марія Драч, голова Жіночої Громади в Україні. Подамо інформації про зустріч з нею і з іншими українками в наступних числах журналу.

Надходить літній сезон і з тим пов'язано багато плянувань та праці відносно виховання наших дітей і молоді в СУМК, на наших літніх оселях і курсах українознавства. Подбаймо, щоб якнайбільше число молоді мали нагоду використати літній час в доброму українському середовищі.

Надіємося, що стрінимося з Вами підчас з'їзду СУС в Едмонтоні цього літа.

До зустрічі!

Ірися Сушко

Editorial

Although the Canadian spring has not been very kind so far this year, June is still a month of warmth and blooming, when the heat of summer is just around the corner, waiting to breathe colourful life into spring's blossoms. In June we typically begin the season of celebrating marriages, as we see more couples uniting their love in front of God. It's almost as though the baited breath of summer brings young love birds together. With divorce rates increasing each year, young couples must be continually mindful of their vows to each other, always working together towards a home filled with patience and the unconditional love of God. Love is the foundation on which we must build our relationships and raise our children. Love is the basis on which peace and unity will reign in our families and in our communities. Take a moment now to reflect on those you love and quietly extend a caring hand, just as the Lord walks beside us each day, protecting us from a world of dismal statistics. Let us always remain His children, and follow His path of love into eternal happiness!

Oksana Arsenault

Весілля

Weddings

Українське Весілля

На початку було слово.....

Найбільшим ділом нашого Творця - було сотворення людини, на образ і подобу Божу. Призначення людини - це розмножувати людський рід, величати Бога і користуючись з усіх дібр - заслужити собі на царство в небі.

Людина від самого початку свого існування, з меншим, чи більшим відхиленням сповняла і сповняє своє призначення, і наповнює світ своїм родом. Тож не диво, що вже ззарання новоженці, пібравшись, старалися сповняти своє призначення на землі, і стати самими батьками та плекати своє потомство на радість Богові, собі й новонародженим.

Піклування батьків над дитиною простягалося на досить довгий промежуток часу, бо тривало фактично від народження, аж до шлюбу, а інколи воно, те піклування продовжувалося і до глибокої старости батьків.

Давши життя дитині, батьки старалися вивести дитину у світ, навчити її жити між людьми, та розглядалися вони дуже старанно, щоб їхні діти добре і щасливо вийшли замуж.

Бувало і ще й тепер буває, що батьки наклонюють своїх синів, чи дочок виходити замуж, у загальному. А, інколи і вказують на дібрані ними особи.... Буває, що молодята таки себе пізнають і полюблять і таки так станеться по волі батьків і самих дітей, але тепер дуже рідко коли батьки впливають на своїх дітей та ще менше наклонюють їх до зав'язування супружжя з особами не милими і нелюбими..... Буває між дітьми, головно такими, що дуже є увічливі, отверті та щирі і правдомовні супроти своїх батьків, що вони самі пропонують батькам свою охоту одружитися, чи вийти замуж за котрусь особу, як на вибранця, чи вибрану свого серця.

Від слів до діл .....

Коли вже перші домовлення - слово - було виповнено, тоді молодий при пораді своїх батьків, або опікунів, просить двох поважних мужчин, звичайно такі, що є або приятелями, або рідними, або сусідами, щоб були йому за старостів, тобто післанців і відповідальних за повне домовлення не так уже між самими молодятами, як також і між їхніми батьками. Тут уже було домовлювано також про справи матеріяльного порядку, - про записи, придане й.т.п.

Завдання старостів піти особисто до батьків дівчини і там про все розповісти, що відноситься до майбутнього супружжя двох заінтересованих молодят.

Форма приходу старостів різна. Подекуди вони самі приносять і почастунок, напиток, тощо, а подекуди, приносять лише хліб і сіль як символ гостинности і привіту. Очевидно, що такі святи бувають самі балакунами, або такимими стараються бути, і вже заздалегідь вивчають деяку форму і зміст тих своїх слів, якими мають привітати батьків молодої та її саму. Такі форми й зміст слів бувають також різні. Часом самі старости прибирають собі красних й крилатих слів на привітання, а часом послуговуються мовою третіх осіб, мовляв .... „хтось там казав, що тут є така дівиця чудова - гарна і шляхетна та гожа, що хто з нею побереться, тому щастя всі ворожать ... і от в них є молодець.. і вони з тією вісткою прийшли до них сюди за порадою, чи не в них та дівчина буває, що за нею так дуже їх молодець побиваєсь..."? Остаточно свати питають про згоду на прихід молодця у батька молодої. Знову ж батько, проказує

пару слів та відсилає старостів до своєї дружини, до матері дівчини, може вона про те знає і пораду дасть та сама „хай про те розповідає". Також і мати відразу не дає відповіді, але щераз відсилає за порадою і відповіддю старостів до свого чоловіка, до батька дівчини.

Щойно тоді батько питається своєї дочки - дівчини, - чи знає вона того юнака, молодця, і чи хоче собі його вибрати і за мужа мати....? Часом дівчина не відповідає відразу і не дає своєї згоди, але відсилає до матері, щоб вона своє слово сказала і її добру пораду дала.... А мати погоджується (а може і не погодиться!), і щераз каже, - нехай і батько своє слово дасть, що він про це знає та що думає....? Очевидно, що після тих церемоній батьки й їхня доня дають свою згоду, а часом буває відмова. Звичайно прямої відповіді на відмову батьки не дають, ані доня їхня, але так дипломатично, мовляв, ще за молода, ще хай підожде.... а ми ще порадимося обоє, а доня каже, що ще не знає, що ще також про те подумає ....

Якже дають відповідь позитивну, то кажуть, батьки: „Ми згідні, але чи доня хоче, того ми не знаємо. Хай вона сама за себе скаже... А доня, що справді вже була підготована до того і таки хоче за даного молодця виходити заміж -- каже, що вона піде за того хлопця заміж, але хоче, щоб і її батьки так сказали. Тоді батьки дають свою виразну згоду та починають гоститися зі сватами.

Після тих перших відвідин, і евентуальної згоди їх та першої гостини сватів, далі всі переговори про стан фінансовий молодят підготовляють самі батьки між собою, а старости лише дають поради та є тими свідками, які вже ведуть діло до щасливого завершення, шлюбу молодих.

Узаконення.....

Після повної домовленості між батьками і після підписання всіх формальних погоджень, самі батьки молодят ідуть до свого місцевого пароха й несуть на заповіди, тобто повідомляють священика - парохіяльний уряд, про те, що їхні діти бажають подружитися, і вони, їхні батьки прохають священика про це повідомити шляхом оповідей у церкві під час Служби Божої.

У минулому в Україні з тієї нагоди батьки також приносили священикові дарунки в натурі, тобто гуску, курку, або й качку, а подекуди навіть горілку, чи мед, в залежності, хто що мав ... Не завжди священики приймали горілку, але всі інші дари, були неписаним законом для них.

В тих випадках, звичайно священик назначує для молодят час, коли вони мали б прийти „на катехизм", тобто молодята мають прийти на перевірку, чи вони знають те, що молоде християнське подружжя знати повинно - навіть знати мусить!

Списавши передшлюбний протокол, священик при тім також питає про евентуальне споріднення між молодятами, про їхню добровільну згоду, у.т.п. Після того священик вже може повідомляти на протязі трьох чи більше тижнів, три рази, про тих молодят, що „замірюють вступити в стан супружжя"

Не було великих розходжень, що до звичаєвих і традиційних сторінок приготувань до українського весілля, як відбувалися як по селах так і по містах. Не було великих розходжень щодо традиційних форм і церемоній навіть між селянами, чи інтелігенцією.

Між інтелігенцією бували хіба ті різниці, що батьки менше впливали на своїх доньок, чи синів у відношенні до вибору своїх подруг, але бували випадки, що між інтелігенцією деякі батьки поступали ще гостріше й рішучіше щодо своїх доньок у їхньому виборі.

В давнину не завжди молодий дарував майбутній своїй подрузі заручиневий перстенець, але між інтелігенцією такі звичаї бували частіші, ніж селянами.

З практики минулого можна ствердити, що найкращими і щасливими супругами бували ті молодята, що побиралися разом за домовленням між собою, з любови, з пізнанням своїх характерів, із власної волі й бажанням, а не ті, що зазнавали будь-якої зовнішньої пресії від батьків, чи з будь якої сторони.

Підготовка до самого весілля.....

На два три дні перед весіллям дружка з півдружками йшли в ліс, по барвінок. Там його збирали, або збирали і в городі, якщо такий був. Такий приготований барвінок зносили до дому молодої, де має плестися вінок. З рання відбувалася Служба Божа внаміченні молодят, на якій обоє молоді сповідалися та приймали Святе Причастя, а знову ж дружка носила посвячувати барвінок. На той час спрошували і старших людей, сусідів, родину, тощо, на Службу Божу. А після того запрошували тих людей до молодої в гостину. Знову ж молода й дружка, як прийшли з церкви, негайно приготовлялися і йшли по сусідах, і рідних своїх прохати на весілля, словами (молода): „тато і мама дуже вас просили, і я вас прошу прийти до

нас на моє весілля", і при тому молода кланялася старшим особам тричі до землі, рідним, а сусідам - кляналася раз до ніг, - і при тому бувало, що рясні сльози радости, чи непевности, чи тієї зміни, що має наступити, заливали обличчя молодої. Скінчивши просити „під вінець", молода з дружкою приходить домів. В цей час ті, що їх просили давали дружці подарунки для молодої.

А треба знати, що коли молода лише починає йти просити під вінець, вона найперше одержує благословення від її родичів. При тому тато і мама беруть у руки гарний цілий хліб, а доня тричі кланяється їй до ніг і цілує руки, а мати при тім благословить, кажучи: „Най Бог тебе благословить щастям і здоров'ям, щоб ти так малася, як свята земля в Петрі має, - щоб була щаслива і багата як земля і радісна, як весна й гожа як рожа"...

Вінкоплетення.....

Вечір перед самим весіллям приходили музиканти та починали грати під вікном молодої „На Добрий Вечір". А скінчивши грати під вікном, заходили в хату. Тоді щойно сходилися всі і жінки і молодиці та дівчата, засідали за приготований стіл, а староста приносив у кошику барвінок і поставив на стіл, а жінки тоді починали плести та співати. Плели вінок, приспівуючи:

(2 р.) Благослови батьку
Той хрещатий барвінок ...
(2 р.) Мовить батько, мовить,
Най їх Бог благословить,
Тай Божая Мати
Молоденькій (ім'я)
Вінок увивати

Під час того як жіноцтво співає, батько бере пару гілок барвінку. На столі в той час має стояти посвячена вода, - батько мочить барвінок у ній. Хрестить і благословить той барвінок, що є в кошику.

Опісля так само співають, але вже для матері: „Благослови Матінко...і.т.д.".

Гості сплітають два вінки. Для молодої і для молодого, при чому співають різних-прерізних весільних пісень, коломийок, тощо. Коли уже вінок виплели, до нього причіпляють національної барви стяжки. Тоді приходить молода з заплетеною косою, в якій є вплетені гроші. Косу розвиває звичайно рідний братчик, як що є, а як не має, то хтось з найближчої рідні. Розплівши косу дитина знаходить там гроші, і має радість. Значить розплітати мусить хлопець, а не дівчинка. Опісля сама дружка докінчує розплітати косу молодої, а жінки під час того співають:

„Ой, просо, просо, богате; ой, коси мої золоті
Як я тебе косо чесала, в молодім борщику вмивала,
Рожеву стяжечку вплітала, - чим я тебе косо вразила..."

Готово-сплетений вінок ставлять на хліб, староста повертає так хлібом, щоб вінок спав на голову молодої. Так молода вже є увінчана. Опісля того батьки просять Боже благословення на молоду. Всі гості по черзі підходять до молодої з щирими побажаннями. Вечір закінчується гостиною, співом і музикою.

Того ж самого вечера збирали присланців з родини, що пішли до молодого в гості. Такими церемоніялами закінчувалася частина вінкоплетення, його наложуванням на голову молодій та доставою і викупом у молодого.

Такі традиції практикувалися переважно на Поділлі і майже в усій Україні, за малими виїмками. Наприклад на Покутті та на Гуцульщині такі весільні дані мали дещо відмінний перебіг. Там сходилися гості до дому молодої окремо, і до дому молодого окремо. Гості засідали за стіл і почали вбирати „деревце", а при тім співали:

На калинонці дві ягідонці!
Ой, у місті Коломиї з гармат б'ють,
А в нашої молодої деревце в'ють,
Від сподочку до вершечка китиці,
А на самім вершечку - бай - косиці.
Присунся дєдичку ближче,
Прив'яжи косицю найблище".

Тоді батько, бере китицю квітів і пару пер з когута та прив'язує це на самому чубку деревця. Деревце - це смереки, або ялинці, спідний кінець якого запихали до хліба-калача, а до гілок прив'язували біле пір'я, калину, гвоздики і стяжки, тощо. Побіч деревця, ставлять колач так. зв. „Дивун". Опісля за стіл засідають сестри молодої, або найближчі з родини і шиють вінок. Молоду тут називають „княгинею" і шиють вінок для княгині та співають при тому.

Ці, і багато більше дуже цікавих і прекрасних традицій подані в книжці „Українське весілля", праця М. Ономира- видана в 1969 р. Це справді першорядний етнографічний нарис історичного матеріялу.

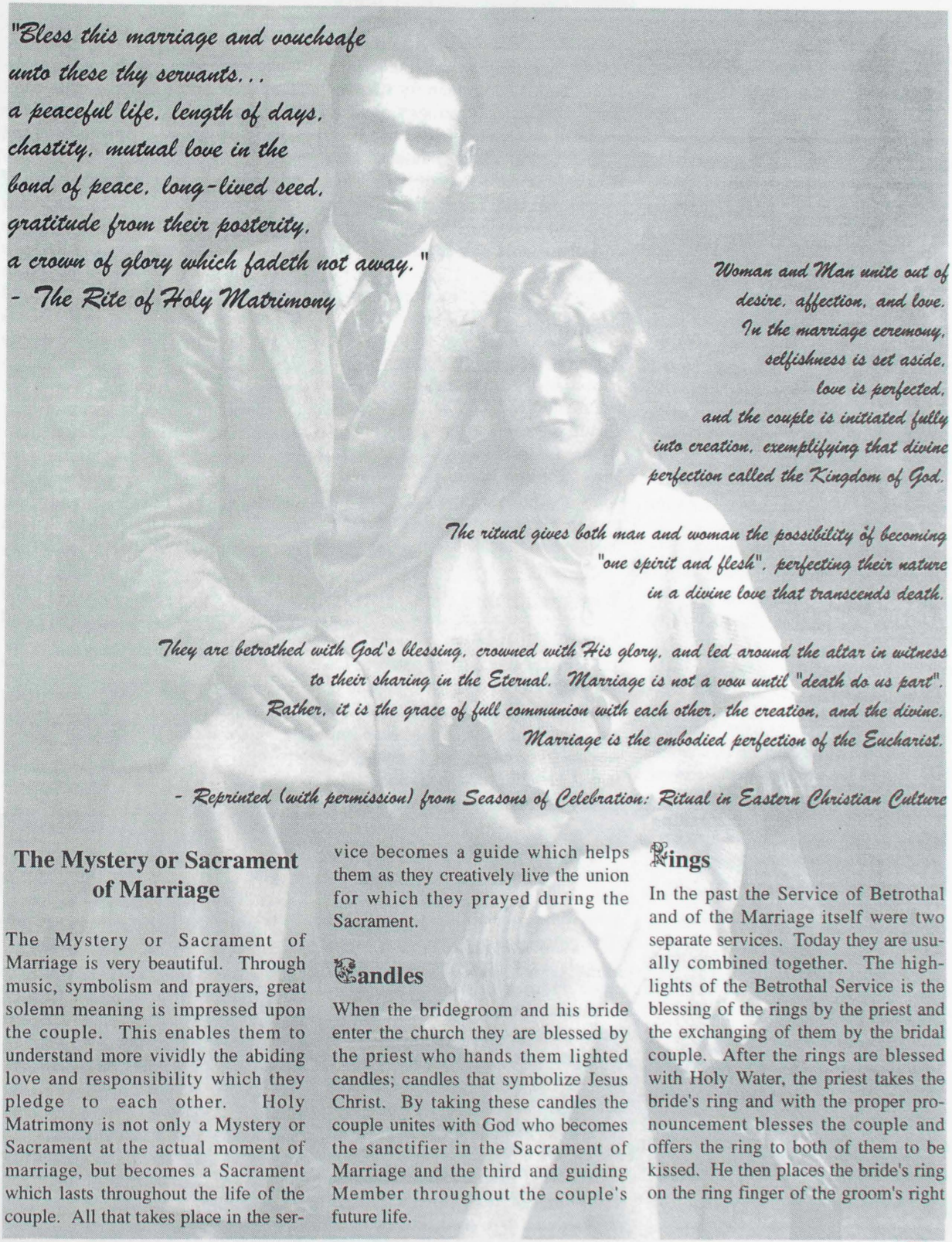

"Bless this marriage and vouchsafe unto these thy servants... a peaceful life, length of days, chastity, mutual love in the bond of peace, long-lived seed, gratitude from their posterity, a crown of glory which fadeth not away."
- The Rite of Holy Matrimony

Woman and Man unite out of desire, affection, and love. In the marriage ceremony, selfishness is set aside, love is perfected, and the couple is initiated fully into creation, exemplifying that divine perfection called the Kingdom of God.

The ritual gives both man and woman the possibility of becoming "one spirit and flesh", perfecting their nature in a divine love that transcends death.

They are betrothed with God's blessing, crowned with His glory, and led around the altar in witness to their sharing in the Eternal. Marriage is not a vow until "death do us part". Rather, it is the grace of full communion with each other, the creation, and the divine. Marriage is the embodied perfection of the Eucharist.

- Reprinted (with permission) from Seasons of Celebration: Ritual in Eastern Christian Culture

The Mystery or Sacrament of Marriage

The Mystery or Sacrament of Marriage is very beautiful. Through music, symbolism and prayers, great solemn meaning is impressed upon the couple. This enables them to understand more vividly the abiding love and responsibility which they pledge to each other. Holy Matrimony is not only a Mystery or Sacrament at the actual moment of marriage, but becomes a Sacrament which lasts throughout the life of the couple. All that takes place in the service becomes a guide which helps them as they creatively live the union for which they prayed during the Sacrament.

Candles

When the bridegroom and his bride enter the church they are blessed by the priest who hands them lighted candles; candles that symbolize Jesus Christ. By taking these candles the couple unites with God who becomes the sanctifier in the Sacrament of Marriage and the third and guiding Member throughout the couple's future life.

Rings

In the past the Service of Betrothal and of the Marriage itself were two separate services. Today they are usually combined together. The highlights of the Betrothal Service is the blessing of the rings by the priest and the exchanging of them by the bridal couple. After the rings are blessed with Holy Water, the priest takes the bride's ring and with the proper pronouncement blesses the couple and offers the ring to both of them to be kissed. He then places the bride's ring on the ring finger of the groom's right

hand. In a similar manner the groom's ring is placed on the hand of the bride. The bride and groom then face each other and exchange the rings.

The rings made of pure metals such as gold or silver symbolize the purity of the bridal couple's intention. Having no visible beginning or end, the rings also symbolize that this is not an occasional union but one that should last for the rest of their lives. The voluntary exchanging of the rings between the bride and groom indicates their willingness to share the obligations placed upon them by this Sacrament.

White Cloth or Rug

The bridal couple stands during the Marriage Service and kneels during the exchanging of the vows on a white cloth often richly embroidered. The whiteness of the cloth, symbolizes the virtue of the purity of heart with which the couple accepts this Sacrament.

Crowns

The second portion of the Marriage Service, the Sacrament itself, contains the rite of the placing of the crowns. This rite is unique with the Orthodox Church and is rich in meaning. Ukrainians, when speaking of the Sacrament of Matrimony, often refer to it as the "crowning" rather than "marriage".

As the crowns are placed on the heads of the bride and groom so does the Grace of God descent upon the couple.

The placing of the crowns also signifies royal dignity and authority of the bride and groom who are given a mandate to henceforth rule together over their future family in love and goodness.

It may be said that the most precious jewel in each crown is the partner with whom marriage is entered into and it is this companion for life who remains the most precious stone that each other cherishes and protects. This also means that the husband fully accepts his wife not only with her virtues, but with her shortcomings as well, and vice versa. The placing of the crowns is the climax of the Sacrament.

Common Cup

A common cup containing wine is blessed by the priest and offered to the bride and groom. Each takes three sips in the name of the Holy Trinity. By so doing the couple pledges to share all the joys and sorrows in the spirit of Christian love, patience, and tolerance and to stand by each other for the rest of their lives.

Procession or Ceremonial Dance

The priest joins the right hands of the bride and groom with a white band or cloth. This joining symbolizes not only the bodily union of man and women in marriage, but also the existential blending of their personalities into one harmonious whole.

With the priest's stole over their hands, the bridal couple, now man and wife, is led in a procession which goes three times around the service table. This procession or Ceremonial Dance expresses the great spiritual joy that accompanies this most important occasion. During this rite hymns are sung which thank Christ for the Sacrament, or Mystery of Marriage; call for the help of the Holy Martyrs of the Church upon husband and wife; and point out to the begetting of children as an event sanctified by the fact that God Himself took flesh from a Virgin and became Man for our salvation.

Icons

Orthodox tradition calls for the blessing of the married couple with icons. The icons of Jesus Christ and the Virgin Mary are purchased and brought into the church on a Sunday prior to the marriage, or on the date of the marriage itself. At the conclusion of the Sacrament, the priest takes the icons, and blesses the couple with them. He places the icon of the Virgin Mary in the hands of the bride, and the icon of Jesus Christ in the hands of the groom. With their icons the husband and wife leave the church to begin their life together. The icons are placed in a special sector of their home which then becomes their prayer corner. The icons always serve as a reminder to the couple that it was in prayer that they received their blessings and that they must remain in prayer throughout their lives. They are also reminded by the icons that they always have Christ and the Virgin Mary as their partners and guides.

Reprinted from Sumkivets
(Vol. 5, No. 2, 1971)
By Fr. Orest Olekshy

День Батька

Father's Day

Батько

Моєму рідному батькові

Сорочка полотняна і манишка
Пригадується ... усмішка твоя ...
З сусідом сперечався за обніжки,
Тримавсь землі, як осени реп'ях.

Садив картоплю чи добірні щепи,
Чи перекопував сухі горби,
І сам, немов земля, засох, порепавсь,
І сам в землі піввіку загубив.

Бувало дорікав мені Ох, де ти
Знаходиш радість серцю і душі
Навіщо пнешся й ти у ті поети,
Женися краще і покинь вірші!

Плоди дітей, роби з комори хату,
Вгрузай у землю і шукай дарів,
Кохай і муч її, терпку, багату,
Працюючи від рання до зорі.

Або учись на лікаря. Учися!
Та не тілкай від прадідівських піль,
Щоб Ситники всі не перевелися,
Щоб на столі був завжди
хліб і сіль.

Ах, милий батьку мій,
навіщо й ти ще
Чуття тривожиш дивно в час
такий.

Хіба забув, що вже на хуторищах
Не крутяться дідівські вітряки
І не гуркочуть давні молотарки
В дворах хазяйських, що дідів
давно
Вже комсомольці узяли за карки
І, як непотріб, кинули на дно.

Ах, батьку, батьку,
традиційний тату
Я вже путі своєї не зміню
Тобі на жаль і подив. Забагато
В моєму серці льоду і вогню.

Й ні трохи розсуду -
що вибрать ліпше
І де шукать достатків і вигод...
Для мене краще, крилами
розсікши Важучу темінь, знятись
до висот

І там ширять, шукаючи уперто
Бог зна чого, для кого і чому;
На порох чорні тучі перетерти,
Ущент розвіять вистояну тьму.

Щоб промінь дня, гарячий
перший промінь
Упав, як Божий дар, на чорнозем
Тобі на щастя - для сім'ї і дому,
Ну, а мені - для зустрічей і тем.

Щоб ти побачив, що і я не гірше
Як хлібороб, мозолю мозолі
І риюся в своїх буденних віршах
З такою ж радістю, як ти в землі.

Свою копаю ниву гострим лезом,
Старі чуття корчую, мов кущі,
Щоб падали в грунти моїх поезій
Із неба рідного густі дощі.

Хай виростають, рвуться
хай до неба,
Нехай колосяться мої пісні -
Щоб гордо ти торкавсь
рукою стебел
І свого сина бачив у мені.

Щоб ти не дорікав моїй удачі
Й часом не проклинав мій
творчий лет,
Щоб ти відчув і сам,
щоб ти поба-чив, -
Що й я землі потрібен, як поет.

Написав Михайло Ситник, 1946 р.

Зелені Свята

Pentecost

Неділя Св.. Тройці

У п'ятидесятий день по Воскресенні Христовому всі Апостоли були в горниці в Єрусалимі. І ось о дев'ятій годині ранку почувся в кімнаті шум подібний до шуму вітру; цей шум сходив з Неба так, немов буря нагла зірвалася й переповнила ввесь той дім, де сиділи вони. „І з'явилися їм язики поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осіли" (Дії 2:3). І тоді сталося так, як було обіцяно Ангелами під час Вознесення Господнього; вони сповнилися Духом Святим.

У наслідок зшестя на них Духа Святого Апостоли перемінилися; вони просвітилися, і пригадали собі все те, чого навчав Христос під час Свого перебування на землі. І ось тепер уся ця наука Господня показалася їм у зовсім іншому, в новому світлі, і вони вже не були боязливими й заляканими, а навпаки -- вони мужньо вийшли й почали проповідувати Євангелію Христову.

Юдеї саме в той час з усіх сторін з'їжджалися до Єрусалиму, щоб там відсвяткувати свято юдейської П'ятидесятниці -- на спомин того факту, що вони одержали від Бога (через Мойсея) на горі Синай Десять Заповідей Божих. Вони також відзначали в цей день пятдесятий день після юдейської Пасхи. Усі ці юдеї-прочани, розмовляючи між собою різними мовами, заповнили вулиці Єрусалиму. А вістка про те, що сталося з

Апостолами, скоро розійшлася по місті, і великий натовп людей зібрався біля того дому, де жили Апостоли. І коли там люди так очікували, переповненні різними передчуваннями, з дому до них вийшла група людей. По їхній поведінці й одежі можна було пізнати, що це були галілеї. І ось вони почали говорити про Христа Спасителя. А присутні юдеї дуже здивувалися, бо кожен з них почув, що Апостоли проповідували його рідною мовою. „Усі ж збентежилися та дивувалися, та й говорили один до одного: „Хіба ж не галілеяни всі ті, що говорять? Як же кожен з нас чує свою власну мову, що ми в ній народилися?" (Дії 2: 7-8).

„Ставши ж Петро з одинацятьма (Апостолами), голос свій повищив, і промовив до них: „Мужі юдейські та жителі Єрусалиму! Нехай вам оце стане відомим, і послухайте слів моїх! Бо не п'яні вони, як ви думаєте..., а це є те, що пророк Йоіл передрік". (Дії 2: 14-16).

Вислухавши знамениту проповідь Св. Петра, люди серцем розжалоби лися за свої погані діла супроти Спасителя, а деякі питалися: Що їм зараз робити? Св. Петро відповів на це: „Покайтеся, і нехай охреститься кожен з вас в ім'я Ісуса Христа на відпущення своїх гріхів, -- і дар Духа Святого ви приймете" (Дії 2: 38).

Свято християнської православної П'ятидесятниці, яким ми вшановуємо Святу Тройцю, є одним з дванадцятьох рокових важливих свят. Церква урочисто відзначає це Свято кожного року на п'ятдесятий день після Свята Воскресення Христового, і на десятий день після Вознесення Господнього.

Прот. д-р Іван Стус

The Sunday of the Holy Trinity -- Pentecost

Fifty days after Christ's Resurrection, the disciples were gathered in their upper room. At nine o'clock in the morning a sound like a great wind coming from heaven filled the room. At the same time, cloven tongues of fire appeared and settled upon each of the disciples and on the Virgin Mary. Then, as promised by the Angels at Christ's Ascension, they were filled with the Holy Spirit.

Transformed by the descent of the Holy Spirit upon them, the disciples were enlightened and remembered all the teachings of the Master during His stay on earth. These teachings appeared in a new light to them and the Apostles were no longer timid or afraid as they went forth to preach the Gospel of Christ.

It was at this time that the Hebrew people from all parts of the then-known world journeyed to Jerusalem to celebrate the Jewish Pentecost. This day commemorated the receiving of the Ten Commandments by Moses on Mt. Sinai and is observed fifty days after the Jewish Passover. These travelers, speaking various languages, filled the streets of the city. The news of the experience of the disciples spread rapidly and in a short time, a large crowd had gathered outside the house where the Apostles were staying. As the crowd waited in anticipation, a group of men who were readily recognized as Galileans from their mannerisms and clothing came out and began to preach to the crowd. To the astonishment of all, each person in the assembled crowd heard the Apostles speaking in his own language. Amazed, the people began to ask, "Are not these who speak to us, Galileans? How is it then that each of us hears his own tongue?" (Acts 2: 7-8).

Some scoffers replied that the disciples were intoxicated with new wine. Peter then rose and, standing with the eleven other disciples, said to those assembled, "Men of Judea, and all of you that dwell in Jerusalem, know that these men are not drunk but that the words of the prophet Joel are fulfilled." (Acts 2: 14-16).

After hearing a great sermon preached by Peter, the crowd was touched with remorse and some of them asked what they should do. "Repent and be baptized in the name of Jesus Christ for the remission of sins and you shall receive the gift of the Holy Spirit," (Acts 2: 38) they were told.

The feast day of Pentecost observed by Eastern Orthodox Christians in honour of the Holy Trinity, is one of the twelve most important Holy Days of the Orthodox Church year and is commemorated fifty days after the Resurrection of Christ from the dead (Easter) and ten days after the Ascension of Jesus into heaven.

Very Rev. Dr. Ivan Stus

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ / NEWS FROM THE NATIONAL OFFICE

50-ий Крайовий З'їзд СУС

Подаємо в скорочені деякі інформації про 50-ий крайовий з'їзд СУС, який відбудеться в Едмонтон, Альберта від 7-го до 10-го серпня, 1997 р.

❖ програма з'їзду, інформації про помешкання в гостинниці "Вестон", та інші інформації були вислані до всіх відділів разом з обіжником в місяці травні

❖ реєстраційні анкети на з'їзд потрібно вислати прямо до з'їздового комітету в Едмонтоні а замовлення на помешкання прямо до гостинниці Westin

❖ програма з'їзду була поміщена в Промені за місяць травень

інформації про помешання в гостинниці "Вестон" були подані в Промені за місяць квітень

❖ будемо вдячні за Ваші пожертви на організаційний фонд Союзу Українок Канади, які можна подати при реєстраційному столі Союзу Українок Канади

❖ просимо виписувати чеки на Ukrainian Women's Association of Canada organizational fund

❖ просимо подбати, щоб всі членки добре знали слова до гимну Союзу Українок Канади так щоб делегати могли б включитися до загального співу гимну на з'їзді

❖ просимо не забути взяти з собою прапор Вашого відділу

❖ якщо Вам потрібно нову стяжку для прапора просимо нас повідомити вчасно

❖ знову цього року підчас з'їзду будуть вручені почесні грамоти СУС про що в скорому часі одержити детальні інформації від централі СУС

❖ ці грамоти є нагороджені як доказ признання й подяки за надзвичайну активність і за надпересічний вклад у працю і розвиток Союзу Українців Самостійників та української спільноти в Канаді

❖ пригадуємо наше попереднє прохання, щоб по можливості взяти із собою вишивану одежу на бенкет Союзу

USRL 50th National Convention

The national convention will be held in Edmonton, Alberta, from August 7th to 10th. The information about the accommodation at the Westin Hotel in Edmonton and the convention program have both appeared in Promin in the April and May issues. These were also included in the mailing with our newsletter sent to all branches in May.

❖ organizational fund donations made out to the Ukrainian Women's Association of Canada may be presented at the time of registration

❖ review the words to the UWAC hymn

❖ please remember to bring your UWAC flag

❖ if you require a new ribbon for you flag please advise the national office immediately

❖ remember to come prepared to wear either an embroidered blouse or dress to the UWAC banquet

❖ you should be receiving information from the national USRL office about the national recognition certificates to be presented during the convention -- certificates are presented for outstanding contribution to the organization and the Ukrainian Community in general

Orysia Sushko
President

АНТОНІНА ГОРОХОВИЧ - СВІТЛА ПОСТАТЬ ВИХОВАВЧОГО ІДЕАЛУ

Час від часу посилає Господь кожному народові одухотворенну своєю божественною волею людину, проводить її крізь життєві дороги, визначує їй місце, обдаровує її візією, щоб бачила вона життя свого народу, розуміла його потреби і своїм авторитетом та словом могла служити йому. І коли відходять від нас такі люди, провідники, учителі, то на тому місці залишається велика прогалина, порожнє місце на довший час. . .

Дня 3-го квітня, 1997 р. відійшла від нас цінна людина, довголітня працівниця на ниві культурно-громадській, письменниця, виховниця поколінь і вірна дочка українського народу св. п. Антоніна Горохович.

Антоніна Горохович

Життєвий шлях Антоніни - Тоні Горохович, так звали її друзі і рідні широкий, завжди заповнений цінною працею для України, яку так безмежно люби ла, для якої добра від дитинства трудилась. Це шлях франкових каменярів „рівняти правді путь", мостити шлях для інших, жити для добра свого народу. Хотіла бачити його великим, слав-ним і вільним. Для того обрала найсильнішу зброю - рідне слово, що його несла всюди - на чужині і дома, рідну мову, як найбільший скарб, яким має дорожити кожна українська людина.

Народилась Тоня Горохович в селищі Великі Межирічі, близько Рівного на Волині. Початкову освіту набула дома під умілою рукою приватного учителя, про що подбали батьки. Були в родині й інші діти - брати і сестри. Після закінчення середньої освіти в Українській Приватній Гімназії в Рівному, пройшла курс організаторок Матірного Союзу Українок на Волині, де й працювала у ділянках громадських. Праця серед народу захоплює молоду організаторку, одначе в неї було непереможне бажання осягнути ширше знання, здобути професію, щоб бути самостійною людиною, особливо захоплювалась літературою.

Освітньо-громадську працю заборонив польський уряд, під якого окупацією знаходилась та частина Волині. Це був чи не перший удар для молодої адептки в зустрічі із забороною чужої влади на її рідній землі. Зібралась, виїхала до Львова і записалась на філологічний факультет у львівському університеті. Саме в той час стався вибух Другої світової війни що й мусіла перервати студії. За німецької окупації у Львові не було жодного факультету гуманістичних дисциплін, тож довелось піти на агрономію в Дуплянах, недалеко Львова.

Кінчати агрономію в Дуплянах не довелося, бо прийшла доба скитальщини. Зате в Німеччині закінчує агрономічні студії в УТГІ в Мюнхені і Регенбурзі. На еміграції Тоня Горохович віддано працює в Пласті, сповняючи обов'язки головної референтки Уладу Пластових Новачок. До Канади приїхала 1949 року і постійно працювала в Пласті і через шість років на різних діловодствах. Крім того працювала учителькою в українських школах та на Курсах Українознавства. Матеріяльне забезпечення давала їй праця в асекураційній фірмі. Для здійснення своєї довголітньої мрії, для заспокоєння своїх духових потреб записалась Антоніна Горохович у славістичному відділі для студії української літератури як головного в оттавському університеті.

Від 1963 - 1990 творчо співпрацює з Союзом Українок Канади з журналом „Промінь" друкуючи майже в кожному числі на літературні та громадські теми, виступаючи часто під псевдонімами Уляна Пелех, Волинянка, Сестричка Уля та інші.

У роках 1968 - 1981 працює як член редакції колегії журналу для пластунів „Юнак". Від 1971 року редагувала журнал для дітей „Готуйсь". Була також редактором журналу для пластунів „Пластовий шлях".

Антоніна Горохович - член головної пластової Ради, головна булавна Уладу Пластових Новачок, Крайова комендантка пластунів у Канаді, секретарка головної пластової Булави, секретарка Старшини в Канаді.

Поза часописами Союзу Українок і Пласту час від часу публікації письменниці можна булп читати у „Свободі", „Новому Шляху", „Українському Голосі", „Літописі Волинь". Була членом ред. колегії літературного журналу „Нові Дні".

Серед важливіших публікацій, цебто виданих праць Антоніни Горохович - педагогічна книжка „Батьки і діти" (1965), „досліджен-ня Діялог у стилі Лесі Українки" (1978), „Поетика Лесі Українки та її афоризми" (1980), „Людина в літературі Руси-України" (1983), „Від розстріляного до замученого відродження" (1988).

Каже проф. М. Шалата у своїй передмові до перевидання книжки „Батьки і діти" на „Плекаймо в дитині і розум і душу" 1992 р. в Дро-гибичі, з якої черпаємо багато інформації до біографії авторки, що творча праця письменниці у найбільшій мірі була лучником діяспори з материком-Україною, що з Канади письменниця вже п'ять разів приїжджала на Волинь ще за часів комуністичної влади і що їй було заборонено відвідувати рідну землю. На Волині, в чарівнім краю Лесі Українки письменниця набирала надхнення до творчої праці.

Поруч цього найбільше своїх сил і років життя віддала Антоніна Горохович Українській мові, віддавала не тільки учням в шкільних лавках, не тільки у допомозі шкільних підручників, не тільки на шкільних конференціях, учительських курсах та фести-валях живого слова, але в кожноденнім житті свого народу, де вона каже:

„Мова - це справа національного престижу. Уявлення про величи-ну народу, його культуру, його розвоєві танденції у великій мірі дає мова. Чим мова народу популярніща в світі, тим значення того народу більше серед народів світу. Українська мова належить до мов велетнів, тобто займає вона чотирнадцяте місце серед світових мов. Дійсні патріоти своєї нації прямують до того, щоб рідна мова розвивалася, а не навпаки. Бо знецінювання своєї мови це національна безтактність . . ."

В особистому житті Тоня Горохович мала багато друзів, а поруч них мала велику родину в Україні, якою дорожила. Від перших днів свого приїзду до Канади вона відшукала свою родину в Україні, яка повернулась із заслання з Казахстану. Все добро, яке там було раніше перед совєтською владою, тепер було знищене. Ціла родина стала жертвою війни і свавіллі ворога окупанта. Всі свої заощадження Тоня Горохович почала віддавати на допомогу родині: слала посил-ки, гроші, вела широке листування з родиною, бо одні жили в Межирічі, дургі у Львові, а ще інші в Ки-єві, а опісля почались поїздки до її дорогого Києва та родини. А ця остання поїздка, про яку писала до мене в листі 2 вересня минулого року про святкування 5-ти ліття державности України:

„Кожного дня ми кудись мандрували, де й брали участь в програмі. Я дуже багато могла пізнати й побачити в Києві і Львові. Були ми і в інших містах і оселях в мандрівці по чудовій красі нашої України. Вулиці Києва були переповнені учасниками святкувань. Я була дуже захоплена тим всім, але й дуже втомлена. . . . " Це була її остання поїздка за життя в Україну.

Тоня Горохович була життє-радісною людиною, любила життя і працю. Завжди з милою усмішкою зустрічала друзів, а серед нового знайомства вміла скоро знайти тему до розмови для всіх цікавою. Почувала себе завжди самостійною і достойно уважливою до інших, коли це бувало в оточенні друзів чи знайомих. Дуже часто скаржилась і боліла над занепадаючою українською мовою. Мала велику бібліотеку, яку придбала собі коли ще навіть не мала своєї хати, раділа кожною книжкою, особли-во тоді, коли з України почали надходити твори українських кращих авторів. Коли набула власне помешкання - кондомініюм, жартуючи казала, що бібліотека це її одинокі меблі, якими вона заповнить свою хату. Була завжди бадьора. Держалась на свій вік далеко молодшою, завжди здоровою і лише несподівана для неї самої недуга рака, від якої цієї весни в Канаді відійдуть з життя великі тисячі жінок, зломила її.

Відійшла з життя раннього - весняного дня в Торонто під дбайливою опікою на руках своїх найближчих люблячих друзів.

Наталя Когуська

ЦЕРКОВНИЙ ХОР „ВИДУБИЧІ"

About the ARTS

Церковний Хор „Видубичі" був заснований у 1990 році в Києві на початку відродження в Україні Православної Церкви. Один з перших церковних хорів, який співав Служби Божі українською мовою у відновлених храмах Києва. Від 1993 року хор „Видубичі" співає в Михайлівській церкві XI ст. Видубицького монастиря Служби Божі, бере участь у концертах та фестивалях духовної музики. У репертуарі хору духовні твори, колядки та українські народні пісні.

Велике турне по Канаді Видубицького Хору зарядали Українська Православна Церква в Канаді за благословенням Блаженнішого Митрополита Василія та під опікою Прот. о. Др. Кравченка, голови Президії Консисторії. Комітет очолив Його Преосвященство Владика Юрій із Торонта. Підчас цієї подорожі хор виступив на 9 концертах у провідних містах в Канаді. Кожний концерт увінчався надзвичайним успіхом бо глибоко зворушив слухачів.

Митрополит Василій ось так висловився після концерту у Вінніпезі: *„Бути на концерті церковного хору „Видубичі" з України, духово переживати шедевр української церковної і народної музики і пісні, треба вважати великим щастям, бо така нагода нечасто буває. Кожний учасник концерту відчує глибінь і красу духовної музики, що підносить душу слухача до екстази.*

Господь Бог у Своїй милості наділив український народ великим талантом до музики і співу. Недаремно писав Тарас Григорович Шевченко, що „наша пісна така чиста і правдива, як в Господа слово".

КОРОТКИЙ НАРИС ПРО УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКОВНУ МУЗИКУ

Своїм величним, мелодійним і глибоко самобутнім церковним співом Україна вже з давніх часів прославилась серед усіх словянських народів. З прийняттям християнства князівством Київської Русі від Візантії був перенесений і візантійський спів, але він служив тільки прототипом для творців українського церковного співу.

Памятки XI ст. свідчать про оригінальність і самостійну оформленість знаменного співу, основаного на ладовій системі українського народного співу. Під впливом української народної поліфонії спів з одноголосного, унісонного поступово розвивається у багатоголосний, а пізніше партесний спів, який набув розвитку у XVII-XVIII ст. Яскрава мелодійність, благозвучність гармоній притаманна українським кантам. Канти - багатоголосні (найчастіше триголосні) пісні, що виконуються ансамблем співаків або хором. Український кант увібрав у себе інтонацію народної пісні, через кант український пісенний фолкльор входить у музичну культуру словянських народів, загально-европейскьу пісенну культуру.

На відміну від церковної музики Заходу, в якій домінуюча роля належить інструментальній музиці, на Україні виникають монументальні форми хорового партесного многоголосся, що піднесли величність і урочистість Православного Боголслуження.

Органічна мелодійна спорідненість церковного співу з народною творчістю, м'яка задушевність і теплота, щиросердечна побожність сприяла розповсюдженню його по всій Україні та за її межами.

Завдяки діяльності монастирів і духовних шкіл розвивається висока хорова культура, з'являються видатні українські співаки, регенти, теоретики, композитори. Творцями високохудожніх духовних творів були А. Ведель, М. Березовський, Д. Бортнянський, П. Турчанінов, С. Дегтярьов, М. Бербицький та інші. Нову епоху в історії церковної музики становить початок двадцятого століття. Творчість композиторів М. Лисенка, К. Стеценка, М. Леонтовича, О. Кошиця, П. Гончарова підносить славу українського церковного співу.

Та за період більшовицької влади, коли руйнувалися церкви, знищувалась духовна література, велась активна атеїстична пропаганда та переслідування і зни-щення висококультурної, освіченої інтеліґенції та духовенства, в Україні стався занепад церковних традицій прекрасного хорового співу, які існували впродовж віків. Лише тепер, за умов відродження української незалежної Церкви повертаються Богослуження рідною мовою і чудовий хоровий спів церковної музики.

Із програмки „Видубицького" хору
травень, 1997 р.

ВАЛЕНТИНА КУЛЬЧИНСЬКА-ШОВКУН
Дириґент хору

Валентина Кульчинська-Шовкун -- нащадок однієї з найбільших просвітительських українських родин на Волині.

В родині Кульчинських всі чоловіки були священиками, включно з батьком Валентини, і дядьками Володимир і Юрій Кульчинські, які були засуджені і покарані за активне сприяння УПА і ОУН.

Батько Валентин -- член ОУН -- отець Сергій Кульчинський з родиною відбув 19-літнє заслання на Півночі СССР, в Архангельську.

Тут Валентина закінчила Музичний Інститут, вчила в музичній школі й диригувала хором. Вона дуже хотіла повернутися в Україну. Це сталося в 1972 році, коли її чоловік (сьогодні відомий письменник в Україні) Віктор Шовкун закінчив студії в Москві. Батько Валентини вернувся в Україну щойно в 1978 році й живе сьогодні в селі Олександрії, Рівненського району.

Валентина -- теж співачка-солістка -- співає в Державному Ансамблі "Благовість" при Центрі Мистецтв "Славутич" у Києві. Вона співала 14 років в Камерному хорі та хорі "Фрески".

VALENTYNA KULCHYNSKA-SHOVKUN
Choir Director

The family of Valentyna Kulchynska-Shovkun comes from the Volyn region of Ukraine -- famous for its Ukrainian patriotism and leadership in Ukrainian religious, social, political and cultural affairs.

All the male members of the Kulchynsky family, including Valentyna's father, were clergy. Their devotion to Ukraine and its people did not always please the government in Ukraine, and her uncles spent many years suffering imprisonment by the bolshevik-communist regime. Valentyna's father, Rev. Serhij Kulchynsky, was a member of OUN and was exiled, together with his family, for 19 years to Archangel, in the northern USSR.

Here Valentyna graduated from the Institute of Music, taught in a music school and conducted a choir. Naturally, she had a great desire to return to Ukraine. This finally came about in 1972, when her husband, Viktor Shovkun, an eminent writer in Ukraine, completed his studies in Moscow. Valentyna's father returned to Ukraine in 1978 and now lives in the village of Oleksandriia, Rivne district.

In addition to her work as a music teacher and a choral conductor, Valentyna also performs as a singer-soloist. She sings in the Blahovist State Ensemble at the Slavutych Centre of the Arts in Kiev, and has also sung for the past 14 years in a Chamber choir and the Fresky choir.

Рідна Мова

Спитай себе, дитино, хто ти є
І в серці обізветься рідна мова;
І в голосі яснім ім'я твоє
Просяє, наче зірка світанкова.

З родинного гнізда, немов пташа,
Ти полетиш, де світи далечизна,
Та в рідній мові буде вся душа
І вся твоя дорога, вся Вітчизна.

У просторах, яким немає меж,
Не згубишся, як на вітрах полова.
Моря перелетиш і не впадеш,
Допоки буде в серці рідна мова.

Дмитро Павличко

До школи

Ранок. Сонечко проснулось
З'за діброви піднялось.
Навкруги все стрепенулось,
До роботи узялось.

Час до діла! Ну ж єднайтесь!
По селу послався дзвін.
Швидше, діточки збирайтесь!
Це до вас гукає дзвін.

Ну ж до праці любі діти!
Голосніш лунає дзвін:
До науки, до просвіти
Вас, кохані, кличе він.

Татове Сонечко

Мій тато любить малювати
Весну розквітлу, літо, хату...
Аж сонечко цікаво стане,
Як у вікно до нас загляне.

І скаже сонечко мені:
„Христинко, будемо дружити,
Як сонце з сонечком світити
Для татка рідного в вікні".

Христина Білоус

А ну, скажи!

1. У якої птиці лише два пальці на нозі?
2. Яка птиця крил не має?
3. Яка рослина тварин їсть?
4. Яка тварина птичачий ніс має?
5. Яка птиця світла боїться?

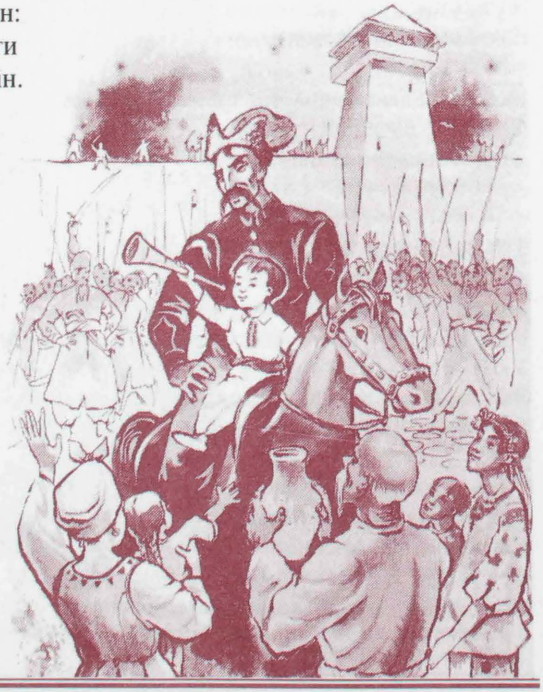

MEDICAL PROJECT OSVITA

Medical Project OSVITA: Caring for Women and Children in Ukraine

by Dan Reinbold, Executive Administrator

OSVITA is the Ukrainian work for "enlightenment", and it is the medical enlightenment of Ukrainian physicians that is the mission of Medical Project OSVITA. OSVITA is a medical education program funded by the Government of Canada and administered by the University of Alberta. The primary education tools are physician exchanges between Canada and Ukraine. Canadian physicians volunteer two to three weeks to work in Ukraine, offering seminars, lectures and sharing new medical information with their Ukrainian colleagues. There have been over 150 teaching missions to Ukraine, and many more are expected during 1997.

As well, OSVITA sponsors Ukrainian physicians to travel to Canada to partake in an intensive four month training program in which Ukrainians update their knowledge and techniques and learn about the Canadian health care system. Medical Project OSVITA has been the host for 63 Ukrainian physicians. The training of these Ukrainian physicians by OSVITA has proved to have important ramifications in Ukraine. Many OSVITA alumni have gone on to important posts in Ukrainian hospitals and administrative centres. OSVITA alumni have helped revolutionize areas of the Ukrainian medical system.

In October 1996, OSVITA alumni created a Non-Government Organization (NGO) to continue OSVITA's programs in Ukraine. The meeting was attended by over 50 former participants in OSVITA's Ukrainian Post-Graduate Training program. A board of directors was elected from the members present and the NGO is currently operating a Microbiology Laboratory that was created under the auspices of OSVITA.

Medical Project OSVITA is currently hosting five Ukrainian physicians in Canada and they will be studying in Edmonton from January until May 1997. Dr. Lyudmila Derevyanka is an STD specialist from Kiev and is studying with Dr. Barbara Romanowski. Dr. Mykola Kostyk is a pediatric neurologist from Ternopil and is working with Drs. Ehor Gauk and Joseph Dooley. Dr. Sergei Kamyshnykov is an obstetrician/gynecologist from Yalta and is training with Drs. David Reid and Nestor Demianczuk. Dr. Tatyana Orlova is a neonatologist from Kiev and is working with Dr. Paul Byrne. And finally Dr. Alla Volokha is an infectious disease specialist from Kiev and is working with Drs. Wendy Vaudry and Henry Pabst.

As well, in the next nine months, OSVITA plans to send 15 physicians with various medical backgrounds to Ukraine. Several teams, including a group of neonatologists, will host conferences which in the past have been very well attended by Ukrainian physicians.

Dr. Ehor Gauk, Chairman of Medical Project OSVITA, has put forth a new proposal for another medical education program to expand the programs of OSVITA. The title of the proposal is Focus on Infection, Ukraine 2000 and was submitted in January 1997 to the Canadian International Development Agency (CIDA). The new proposal is awaiting approval from CIDA and will concentrate on infectious disease in women and children. Dr. Gauk is very optimistic that CIDA will approve the proposal and that OSVITA can continue its important mission of aiding the mothers and children of Ukraine.

For more information about Medical Project OSVITA and its programs, please contact Mr. Dan Reinbold, Executive Administrator at 403-492-9405 or e-mail at *dreinbol@gpu.srv.ualberta.ca.*

В цьому розділі подаємо текст весільних пісень, із книжки „Українське весілля", праця М. Ономира, в якій знаходиться першорядний етнографічний нарис традицій пов'язані з українським весіллям. *О.С.*

Пісні, якій співаються підчас вбирання весільного деревця на Гуцулщині ось такі:

На калинонці дві ягідонці
Благослови Боже, Отець й Мати
Своєму дитяти віночок зачати
Ой, дай ненько голку та ниточку шовку
І зеленого барвіночку, пришити на квіточку.
В долину, жрудечки, в долину,
По червоненьку калину;
По хрещатий барвінчик,
Молоденькій на вінчик.

Благослови Боже, і отець і мати
Своєму дутиняті деревце обвивати,
Райськеє деревце над раєм стояло,
В раз ся похилило, синенько зацвило.
На много зродило, лиш дві ягідоньки,
Одна ягідонька, молодий Романець (ім'я)
А друга - молода Ганнуся (ім'я)

Похилилось деревце - калина -
Низенько ся кланяє дитина.
Ой, пора то молоденька, ой, пора,
Поклонися матінонці за стораз.

Як провадять молодих до церкви, до шлюбу співають:

Наше дитятко до шлюбу іде, чуй земле!
Його матінка випроваджує, чуй земле.
Вирповаджує і наказує, чуй земле.
Будь же дитятко умне й розумне, чуй земле.

Як уже приїхали під церкву, то співають:

Там на горі церковиця - Святий Спас,
Вийдіть, вийдіть, священику напроти нас
Та і звінчайте двоє діточок зпоміж нас.

Ідуть всі до церкви, наперед молода з молодим і дружби з дружками, а дальше всі свати, свахи й гості.

А, як входять після шлюбу, то знову співають:

Дякуємо священикові, як рідному батькові
Що нас довго не тримали, що нас скоро обвінчали.

Підчас дарування співають:

Ой горує сонечко, горує,
Чимось мене батенько дарує -
Великим дарунком - посагом,
Добрим щастеньком здоров'ям

А свахи співають:

Стоять коні, стоять вози
Вже тобі й плач не поможе,
Сідай же, сідай з нами кохана,
А. як мамо з вами сідати,
Як я ще свому батеньку не дякувала...
Дякую тобі, мій же батеньку,
Що годував ти мене молоденьку...
Тепер не будеш ...

Добродійці Марії Керніцькій - 80

До Вінніпегу прибули діти добродійки Марії Керніцької святкувати 80-ліття мами. А мама молода виглядом і духом. Без неї не обходиться будь-яка подія в культурному громадському житті. Чи то доповідь чи представити заслужену членку, вона завжди до послуг. Мова в неї гарна укра-їнська (можливо і англійська, але в товаристві вона нею послуговується рідко). На святі членства кажу їй: „У Вас дуже гарна українська мова". Вона сміється і відповідає: „І України не бачила". Добродійка Керніцька є член Української Православної (Катедральної) громади Пресвятої Трійці у Вінніпезі, членка Союзу Українок Канади, від. ім. Лесі Українки, членка Провінційної Управи Союзу Українок Манітоби.

Народилася Вона в Манітобі, в Толстой (шкода, що я не народилася в Толстой!) там виростала, там вчилася і там в 1938-му році одружилась з молодим Франком Керніцьким. Від того часу Вона була вірним товаришем отцю Керніцькому, вірна працівниця при церкві і Союзі Українок Канади. Вони виховали двох дітей, тепер Др. Іван, Професор Філософії в університеті в місті Дітройт, США та дочка Олеся, учителька французької мови в Онтаріо.

Після тяжкої втрати Архипресвітера д-р. Франка Керніцького добродійка Керніцька знайшла в себе сили відновити працю при церкві і Союзі Українок. За свою активну працю добр. була відзначена кількома грамотами Союзу Українок, є почесною членкою в відділі, в 100-ліття Канади нагороджена Щевченківською медалею Конгресом Українців Канади. До речі, Толстой пам'ятає і шанує свою одну з перших членок Союзу Українок. В день 80-ліття, яке святкувалось цілою громадою Пресв. Трійці 9-го березня, 1997-го року, відділ Союзу Українок з Толстой прислав добр. Керніцькій чудові квіти. Господарем цього Свята був голова громади Прес. Трійці Володимир Мануляк. Відкрилось Свято молитвою, яку прочитав о. др. Кравченко, голова Президії Консисторії УПЦК. Перед молитвою о. др. Кравченко сказав кілька теплих слів з свого попереднього знайомства з о. др. Франком та добр. Керніцькою. Від дітей привітав добр. син др. Іван, від громади - Володимир Мануляк, від відділу ім. Лесі Українки - голова Галя Майба, від Провінційної Управи Манітоби - голова Оля Ковальчук, від Взаїмної Помочі - Монастирський. Отець др. Кравченко зачитав привітання від Митрополита Василія, який не зміг прибути. Після смачної перекуски та ювілейної програми головою відділу ім. Лесі Українки був зроблений заклик скласти пожерви на „Промінь". Це було зроблено згідно з бажанням ювілятки цього свята добр. Марії Керніцької. Приготування свята відбулося заходом відділу СУК ім. Лесі Українки, особливо завдяки стараннням пані Орисі Бугери.

Дорогій ювілятці бажаємо в здоров'ї жити і працювати з нами ще довгі роки!

Добр. Керніцька подякувала всім пристунім за вшанування та запросила гостей до ювілейного торта. Співанням „На многії літа" закінчено свято.

Олена Гринь

Редакція „Променя" вітає добр. Керніцьку з нагоди цього радісного ювілею та бажає їй доброго здоров'я, багато радости та дальшої плідної праці на церковно-громадському полі для добра і розвитку Союзу Українок Канади, Української Православної Церкви в Канаді та українського народу.

З нагоди 80-літнього ювілею добр. Керніцької зібрано $565.00 на Пресовий Фонд „Променя". Жертводавцям складаємо щиру подяку.
О.С.

Звіт діяльности за 1996 рік Відділу СУК ім. Олени Пчілки в Йорктон, Саск.

Початок року в січні1996 р. заряджено формальну інсталацію новообраного заряду завдяки доброї поради і проводу отця Миколая і добр. Гені Равлюк. Також відслужено Молебень за здоров'я членок СУК в неділю перед днем місячних зборів. Голова, п-ні Катерина Волощук, доглянула все що було потрібно на гостини „Маланки" і для Громадської Святої Вечері перед Йорданом.

Лютий - Гостили хор „Ластівка". Мали Свято Членства коли офіційно приймаєм ново-вписаних членок. Вшанували чотири членки за їхню постійну приналежність до СУК - за 50, 60 і 70 років. Також читали статтю про славну нашу Лесю Українку підчас місячних зборів.

Березень - Членки брали участь у Релігійній Майстерні, яку викладали добр. Ю. Лучак і студенти теологи Колегії Св. Андрея. Пані Леся Джарман приготовила і промовила наукову і цікаву доповідь про Тараса Шевченка. Мали Панахиду за всіх померших членок відділу. Прот. М. О. Равлюк добре пояснив нам „Значіння Посту" і як найкраще його сприймати.

Квітень - Членки Базарового Комітету, ще півтора місяця на перед організували жінок до писання писанок. Відбуто Перед-Великодній Чай і продаж традиційного печива пасок, бабок і писанок. Спеціально заряджено демонстрацію вироблення пасок для зацікавлених жінок. Медсестра, Джовлін Шерленд, говорила наукову промову про „Паліативний Догляд" наших рідних; співчутливе піклування - полекшення болю пацієнтів, які смертельно хворі.

Травень - На День Матері вшановано найбільш заслужену Маму, членку пані Катерину Бортняк, яка є постійною членкою 70 літ. Це дуже зручно припало, коли Союз відзначує 70-ліття свого існування. Членка Культурно-Освітнього Комітету, п-ні Марія Деркач промовила цікаву доповідь віддаючи честь піонерським матерям.

Червень - Допомогали в зарядженню Молебня і святкового бенкету із програмою для Ґрадуантів 12-ої кляси нашої громади та вручено їм стипендії. Пані Я. Тріщук, голова Танцювального Ансамблю „Троянда" в Йорктоні, представила студентів одягнених в строях з різніх областей України і говорила науковий коментар про кожний стрій.

Липень - Приготовлено та подаровано страви для курсантів Української Православної Літньої Оселі „Тризуб".

Серпень - Голова відділу доглянула належну репрезентацію підчас Громадського Храмового Свята.

Вересень/Жовтень - Приготовлення та відбуття Осіннього Базару із Чайним прийняттям. Взято групову фотографію відділу і допомогали в замовленнях фотографій для адресної книги Церковної Громади.

Листопад - Відділ вислав дві членки як делегатки на Провінційний З'їзд СУС, який відбувся в Мениту Спрінгз Готел, Ватрос, Саск. Приготовлено підсумованих звітів у брошурку для річних зборів 18-го листопада '96 р. Дано признання членкам екзекутиви, які працювали впродовж року і вибрано нову управу на 1997 р. Брали участь в Службі для Поляглих "Remebrance Day".

Грудень - Заряджено Перед-Різдвяну вечерю на яку запрошено мужів наших членок або їхніх приятелів. Мали розвагову програму, яку приготовили членки Культурного Комітету.

Інші ділянки

Вісім наших членок служили на Провінційній Екзекутиві СУК. Кілька членок служать на Екзекутиві Конґресу Українців Канади, Йорктонського відділу. Пошили нові стихарці для Вівтарної Дружини. Кожного місяця по черзі, відвідуємо хворих в шпиталі, в домі опіки „Ендерсон Лодж", „Нирсінг Гом", або в їхніх домах.

Головні наші пожертви були для: 1) Рідної і Недільної Школи 2) Танцовального Ансамблю „Троянда" 3) Фінансова пожертва для Йорктонського студента-теолога, який учащає до Колегії Св. Андрея у Вінніпезі 4) Для студентки яка учащала на літні курси повного заглиблення української мови в Інституті Петра Могили. 5) На Стипендійний Фонд Провінційної Управи СУК 6) Дітям, які потерпіли від Аварії Чорнобиля 7) Для Українського Музею, СУК у Саскатуні 8) Для нашого дорогоцінного журналу „Промінь".

Управа на 1997 р.
Бувша голова - Катерина Волощук
Голова - Анна Гудима
1-ша заступниця голови - Параскевія Семенюк
2-га заступниця голови - Фіялка Піць
Рекордова Секретарка - Мирослава Максимюк
Кореспонденційна секретарка - Олеся Піць
Касирка - Верджінія Ворощук-Джонсон
Контрольна Комісія - Наталя Гишка, Левіна Вінтоник, Анна Цимбаліста
Культурно-Освітні Референтки - добр. Геня Равлюк і Марія Деркач
Референтка Променя - Орися Василишин
Членський Комітет - Вікторія Стінка і Ширлі Малиш
Добродійний Комітет - Лелія Прокопчук і Анна Левчук
Відвідування Хворих - Гилина Тарновецка і Софія Вукорос
Реф. Англійської Преси - Левіна Вінтоник
Реф. Українського Музею Канади, СУК в Саскатуні - Левіна Вінтоник
Стипендійний Комітет - Розалія Камінська, Катерина Волощук, Марія Деркач, Маріянна Тріщук
Соціяльний Комітет - Анна Рібко, Вікторія Стінка, Анна Ґерман, Ізабеля Ярема
Мистецтво - Фіялка Станіцка, Верджінія Ворощук-Джонсон, Еленорія Кусий
Архіви - Славка Скварчук
Очолює Базаровий Комітет - Фіялка Станіцка
Куховарські Книжки - Єлисавета Білан
Очолює Телефонічний Комітет - Орися Василишин

Бажаємо всім працівникам Редакції журналу „Промінь" найкращих успіхів впродовж 1997 року.

П. Семенюк

Звіт діяльности на 1996 р., відділу ім. Лесі Українки, Редфілд-Річард, Саск.

В 1996-му році, ми мали 8 зборів і одно засідання. Нас є 10 членок. Ми сповнили бюджет і вислали звіт до Променя. Збори відбуаються по черзі в домах членок. Підчас зборів читаємо кореспонденцію, обіжники, та інші статті, поеми чи оповідання котрі членки вибирають. Цього року ми запринумерували для відділу, на адресу голови „Промінь" тому що обіжника з Централі нема поза сторінки „Вісті з Централі" в журналі.

Після зборів господиня подає перекуску а збірку за перекуску призначено на Добродійний Фонд. В цю пору ми співаємо „Многая Літа" для тих членок що того місяця відзначують свій день народження.

В 1996, членки їздили з мужами колядувати. В місяці березні після зборів відзначили разом свято Лесі Українки і Тараса Шевченка. Членки співали „Заповіт", а пізніше „Думи Мої". Олеся Ковальська читала життєпис обох поетів, а Ольга Никифорук читала декілька їх поезій.

Членки дбають про чистоту і порядок в церкві і в Народному Домі, перестелюють обруси в церкві перед Великим Постом і знову на Великдень. Членки брали участь в Окружному Хорі в Гефорд на 60 літньому ювілею їх церкви. Також брали участь у відсвяткуванні 70-літнього ювілею Союзу в Норт Бетелфорд - співали одну точку і займалися тортом. Кілька членок учащали в Норт Бетелфорд на висвітлення відео про промову Франка Шейфера про його шукання Православної Віри.Помагали членам Народного Дому подавати перекуску підчас ліцитації (Auction Sale) в сусідстві.Членки дарували печиво (pies) на цю продаж. Ми всі по черзі, запрошуємо священика з родиною на обід після Богослуження. В цей спосіб ми знайомимося з ними і цим способом творимо ліпшу співпрацю. В 1996 ми видали обід „Спільне Свячене", спільний обід на храм і осінню вечерю.Також збирали гроші на Червоний Хрест, хворобу рака і фонд сліпих. Продавали білєти для централі СУК, для Музею в Саскатуні і Інституту Могили. Передали речі на продаж в кіоску на Провінційни З'їзд. Замовили календарі в Крайовій Управі СУМК. Дарували фінансово на такі цілі: місцеву церкву, Музей, Інсти-тут, Зелений Гай, Пров. Управу КУК і стипендійний Фонд Пров. СУК. Фінансовий стан відділу в 1996 р.: Прихід $3935.51, Розхід $1234.02. В касі залишається 1997 р. $2701.49.

Заряд на 1997 лишається той самий:
Голова - Орися Плюта
Бувша голова - Євгенія Никифорук
Заст. голови - Кароля (Дмитрук) Линдмен
Секретарка (ділова і корес.) Ольга Никифорук
Касієрка - Зірка Ковальська
Контрольорки - Юлія Кучірка і Стела Никифорук
Господині - Ю. Кучірка, Олена Плюта, Стела Никифорук і Євгенія Никифорук
Сестриці - О. Ковальська, Олена Плюта, К. Линдмен
Культура - О. Никифорук і О. Ковальска
Добродійна і Телефонічна - Ю. Кучірка і О. Ковальска
Архіви - Олеся Ковальська
Желаємо всім найкращих успіхів в 1997 р.

О. Никифорук - кор. секретарка / О. Плюта - голова

Відділ ім. Олени Пчілки СУК в Ейлшем-Кадет, Саскачеван

Річні збори відділу відбулися 25-го листопада, 1996 р. в домі Ольги Звоздецької в присутності 11 членок. Відділ начислює 15 членок. Голова Олена Ободяк відкрила збори молитвою „Царю Небесний". Членки з приємністю привітали нову молоду членкиню Каролю Бравнлі (Brownlee). За рік 1996 відбулося 7 місячних зборів.

Звіт Діяллности: 2 випродажі печива; 2 поминальні обіди; Йорданська вечеря; вечеря на забаву Маланку; спільне свячене; храмовий обід; вечеря з нагоди продружнього ювілею; постарали перекуску на святкування день уродин резидентів старечого дому (Pineview Lodge); помагали видати обід на Польове Богослуження; видали обід на День Подяки; Курячу вечерю; Meals on Wheels; попрощали о. Михайла і добр. Тересу Домарадз і привітали о. Віктора Ломаскевича з родиною.

Грошеві пожертви: Вісник (КУК), Веселі Танцюристи, Музей в Саскатуні, Зелений Гай, Пров. стипендію СУК, Церкву Св. Петра й Павла (Кадет), Народний Дім ім. Івана Франка, Організаційний Фонд СУК, Фонд Multiple Sclerosis, журнал „Промінь".

Новий Заряд на 1997 р.
Уступивша голова - Олена Ободяк
Голова - Ольга Звоздецька
Заст. голови - Коні Настюк
Рекордова секретарка - Розалія Козунь
Касієрка - Зеновія Звоздецька
Контрольна Комісія - Марія Юзва, Ольга Козунь, Маруся Козунь
Відвідування Хворих - Анасія Ридей, Марія Юзка
Сестриці - Анна Н. Козунь, Марія Юзка, Ольга Козунь

Марія Рудей, секретарка

Річні Збори ім. Лесі Українки, Вотерфорд, Онтаріо

Річні збори відділу відбулися 23-го січня, 1997 р. в церковній залі при участі чотирнадцять членок. Голова Оля Андрушко отворила збори молитвою і відспіванням „Вічна пам'ять" вшановано покійних членок. Голова щиро привітала членок, подякувала їм за їх поміч на протязі минулого року і побажала їм щастя і здоров'я працювати на далі на потреби нашої церкви.

Предсідниця річних зборів була Анна Кондрат а секректарювала Рузя Галик. Після прочитання протоколу з минулих річних зборів почали звіти управи. Касієрка Дженис Филісі звітувала що в касі є $1874.17. Контрольна комісія одобрила звіт.

Слідував звіт діяльности голови. Святкували і приготовляли обіди на Йордан, Новий Рік, Спільне Свячене, Похоронні і весільні обіди, Pumpkin Fest. Святкували і брали участь в 70-літньому ювілею нашої церкви Св. Покрови і Візитацію Єпископа Юрія. Єпископ Юрій привітав громаду і членкинь, віддаючи їм признання за працю для Святої Православної Церкви і українського народу, промовив повчаючі зауваги і побажав найкращих успіхів на будуче.

Членки були запрошені на 50 літній ювілей подружжя нашої голови Олі Андрушко і її мужа Мирослава Андрушка, голови громади Св. Покрови у Ватерфорд.

Видаємо обіди, вечері, продаж голубців, варенників і печива. Ми доглядаємо нашу церкву, співаємо в хорі та колядуємо на церкву. Відвідуємо хворих в лікарні і в їх домах та даруємо ім квіти і овочі. Пожертвували $1800. на церкву і купили 3 святочні лямпи до церкви. Також жертвували на Музей в Саскатуні, Інститут Св. Володимира, Промінь і на фонд Чорнобиля. Помагали в загальному в Ватерфорді де потрібно і купили багато річей до кухні.

Управа на 1997 р.
Голва - Оля Андрушко
Зас. голови - Рузя Свидорович
Рек. і корес. серкретарка - Рузя Галик
Касієрка - Дженис Фелісі
Фінансова - Анна Кондрат
Сестриці - Анеля Андрушко, Рузя Свидорович
Добродійний Комітет - Оля Андрушко і Рузя Галик
Контрольна Комісія - Оля Федченко, Софія Галик і Анеля Андрушко
Збори закінчено відспіванням „Де згода в родині"

Рузя Галик, секретарка

Відділ Союзу Українок Канади, ім. Княгині Ольги, Лондон, Онтаріо

Річні збори відділу відбулися 8-го грудня, 1996 р. Після Служби Божої членки відділу зібралися в церковній залі на річні збори. о. Я Боцюра промовив молитву перед смачною перекускою, яку приготови ли членки відділу. Збори відкрила голова В. Новицкьа, яка привітала пристуніх та побажала упіху у проведенні зборів. На придсідницю зборів вибрано О. Метулинську а на секретарку О. Семенюк.

Голова відділу В. Новицька подала звіт праці за 1996 р. як слідує:
На протязі року відбулося 7 місячних зборів, одні сходини передачі. На двох зборах були висвітлені фільми О. Метулинською. Величаво влаштували свято Лесі Українки та Героїнь, яким займалася наша культурно-освітня референтка В. Сніг, та відзначили День Матері разом з управою громади. Відбули візітацію Владики Юрія, їздили на Окружний З'їзд в Торонто, відвідували хворих та старших по лікарнях і домах. Приготували Йорданську вечерю, м'ясопусну, провідну та поминальні обіди, а також Храмове свято. Відбули два успішні базарі з яких підтримуємо нашу церкву фінансово. Крім того робили вареники та голубці на протязі року. На свята пекли калачі на продаж. Під час святкування свята Лесі Укгаїнки та візітації Владики Юрія диригентка В. Олійник виступила з жіночим хором. Сестриці втримують церкву в гарному вигляді та прикрашують на кожні свята. Господині готують смачні обіди та приготвляють смачні страви на базарі, від чого запевнене випродаж. До церковної каси передали $15,000.

Склад управи на 1997 р.
Голова - В. Новицька
Заступниці голови - В. Яремченко, М. Карчевська, В. Сніг.
Секретар - В. Калюжна
Скарбник - М. Овчаренко
Господині - М. Пелюта
Культ osвіт. референт - В. Сніг
Сестриці - О. Тищенко, Г. Ясинська, А. Федоренко
Контрольна Комісіа - В. Калюжна, В. Близнюк, М. Карчевська
Харет. комітет - В. Калюжна, О. Суливан
Музейний куточок - О. Семенюк, О. Тищенко
Референт до Променя - О. Семенюк
Новообрану управу привітав голова громади В. Сніг і о. Я. Боцюра, і побажали успіху та співпраці. Голова В. Новицька подякувала за довір'я.

О. Семенюк, референт до Променя

Вісті з Лондону, Онтаріо

Союз Українок Канади, ім. Княгині Ольги міста Лондон, Онтаріо влаштував свято нашої поетеси Лесі Українки та схилили голови в пам'ять наших Героїнь, які посвятили своє життя на жертвенник нашої батьківщини. В неділю 23-го лютого 1997 р. після Служби Божої зайшли до церковної залі на обід, який приготували членки відділу. Після смачної перекуски голова СУК В. Новицька відкрила свято в якому згадала низку імен наших героїнь, а також Лесю Українку, яка своїм пером відзначилася у боротьбі за свій народ. О. Метулинська прочитала вірш О. Олеся „У великих людях - вільний дух". Опісля молоді бандуристки Лара Ганкфорт та сестри Ніколь і Келі Гат під диригентурою Гані Метулинської виконали в'язанку народніх пісень. Від недільної школи знову ж таки сестри Гонкрафт та Гат на слова Лесі Українки проспівали пісні „Коли скова". „Контра спем сперо", деклямувала Н. Гат. „Конвалія" деклямувала К. Гат. В. Олійник прочитала святочну доповідь про життя і творчість Лесі Українки. О. Метулинська подякувала всім учасникам свята, а також всім присутнім, що звеличали це свято, хоч воно було скромне але важливе для нашої молоді.

О. Семенюк

Подвійна Імпреза Союзу Українок Канади в Норт Бетелфорд, Саскачеван

Неділя 27-го жовтня 1996 р. на довго залишиться в пам'яті членок СУК, котрі входять у склад відділів - Норт Бетелфорд, Редфілд і Витков. Того ж дня членки цих відділів і гості відзначували „70 ліття" своєї дорогої організації СУК включаючи і відзначення членок за їх членсто в Союзі.

Членки відділу Норт Бетелфогд, Саск.
З ліва на право - Марія Котик, Ольга Ружецька (50 літ), Анна Іванчук, Марія Дмитрук, Наталя Никіфорук, Ірина Ярмих, Катерина Пендзій (25 літ), Лена Коліняк, Таня Левчук

Святкування розпочато по обіді в Українській Православній Церкві Св. Івана Хрестителя. о. Славомир Ломашкевич відслужив молебень за здоров'я членок трьох відділів і панахиду за тих, що продовж 70 літ відійшли у вічність. Отець Славомир у своїому слові дав признання членкам за їх невтомну працю при Українській Православній Церкві. Після молитви у церкві усі присутні перейшли до церковної залі на святочну програму. Членки Союзанки святочно убрані у вишивках і гарно прибрана сцена і заля надавали пристунім ще більше святочного настрою.

Свято розпочато піснею „Як Славний Наш Господь". Голова Ольга Бицкал радо привітала усіх присутніх гостей а головно членок з Редфілд і Витков, що разом це свято спільно обходили. Також подякувала о. Ломашкевичу за молитви в церкві. Пояснила, що тема ювілею „70-ліття" Союзу Українок Канади є „Сіємо зерно на щасливе майбутнє".

Дальший хід програми передала в руки Олі Ни кіфорук, членці відділу Лесі Українки з Редфілд - з пошаною до найстаршого відділу. Цей відділ і трьох інших, Централя Союзу відзначила почесними грамотами як перші відділи що вступили до Союзу Українок Канади.

Дальше привіти зложили - від відділу ім. Лесі Українки з Редфілд, голова Олеся Плюта і від відділу Ольги Кобилянської з Витков, голова Ганя Іванчук. Слідувала пісня членок з Редфілд „Люба моя відчинонька". Інтересну і в скороченій формі - історію Союзу Українок Канади продовж 70 ліття зібрала і перечитала Марія Коти к.

Приступлено до відзначення членок відділу Олени Пчілки в Норт Бетелфорд за членсто в Союзі 50 літ і поверх - Марія Дмитрук, Ольга Ружецька, Наталя Ни кіфорук, Анна Іванчук і Марія Котик. За членство 25 літ і поверх - Таня Левчук, Лена Коліняк, Ірина Ярмих, Катерина Пендзій і Марія Іванова Ґрамяк. Грамоти вручила голова Ольга Биц-кал а корсажі причіплювала секретарка добр. Ірина Ломашкевич.

Слідувало слово отця Славомира. Приступлено до свічення свічок і краяння ювілейного торта, який приготовили як дарунок членки відділу ім. Лесі Українки з Редфілд.

Спільним хором трьох відділів під проводом Савелі Лазарович відспівано Гимн Союзу Українок Канади. Молитвою „Достойно" святочну програму закінчено.

Дальше відбулося чайне прийняття підчас якого переведено збірку на Пресовий Фонд Променя, яка принесла $134.00, а відділ Норт Бетелфорд доложив $16.00 - разом $150.00.

Закінчився ювілейний рік Союзу Українок Канади, а перед нами питання - а що далі? Трудне сумне явище! Перед нами не гладка дорога - але ми не можемо тратити надії на краще будуче. Треба дальше працювати із нашим гаслом у серці. „Сіємо (доглядаймо і вирощуймо те) зерно на щасливе майбуенє". Щасти нам Боже!

Катерина Маліцька, референтка Променя

Milestones Recognized at Annual Tea of Women's Association

(Re-printed from The Canora Courier, Canora, Sask., March 5/97)

Anne Stusek

Rosamond Kozoriz

Irene Demchuk

On February 23rd the Ukrainian Women's Association of Canada held its membership tea to recognize the membership as a whole and especially those members who attained certain milestones.

The president, Adeline Zawislak, extended a welcome to all and expressed appreciation to the members for their contribution and wished them well.

Honorary members of the 71-year-old Canora branch of the association, seated at the head table, were introduced. Attending were Susie Kopelchuk, Bernice Mysak, Mary Hrebeniuk, Doreen Ortynsky, Katherine Labiuk, and Tena Remenda. Honorary members who were introduced but unable to attend were Anne Doroshenko and Mary Ludba.

Svetlana Petriw added much interest and color to the short program with a biography of a prominent Ukrainian poetess, Lesia Ukrainka, and with much feeling read some of her poetry.

Members with 35 and 45 years of service were presented with certificates. Irene Demchuk and Anne Stusek are 35-year members and Rosamond Kozoriz received the certificate for 45 years. Twenty-five year members Alice Rostotski and Mary Rudy were recognized but could not attend. Absent also were 35-year members Mary Cymbalisty and Sophie Romanow and 45-year member Violet Kyba.

Honourable mention went to 10-year member Lucy Ostafie; 30-year members Gladys Kalynuk, Dorothy Korol and Anne Kotyk; and 40-year member Jennie Ortynsky. Each received a special coffee spoon. Lucy Ostafie and Anne Kotyk were unable to attend.

Another highlight of the program was the address delivered by Tania Mysak, National President of the Canadian Ukrainian Youth Association, and the granddaughter of Bernice Mysak.

One of the membership committee, Anne Stusek, was the mistress of ceremonies and assisted in introductions and presentations by Olga Oystryk, the membership committee convener.

Two new members were introduced and welcomed. Jean Kotyk was present and received a warm welcome while Mary Gabora was unable to attend.

Rev. Peter Wasylenko brought the program to a conclusion with an expression of appreciation for the work this branch of the association carries on and added his congratulations. He then led a closing prayer and called a blessing on the food laid for the tea.

- Submitted by Olga Oystryk

Відзначили Союзанку

13-ого лютого, 1997 р., в 7:30 годині вечора у Ґрент Мкюен Колєгії відбулося вшанування ріжних заслужених осіб з нагоди 50-річчя цієї Колєгії. Патрон цеї Колєгії, Ґрент Мкюен, має певну філософію життя, яка продовжується в цій Колєгії. Учителі пропагують провідництво, довічне навчання і прислугу для ближнього та громади.

З ліва на право: Наталка Кіт, голова відділу СУК при Катедрі Св. Івана; Ґреґ, молодший син; Віктор, муж; Джері Наконечна з медалею; Лорн, старший син; Бесі Мельник, мама; і Орися Ленні, сестра.

Хоч були різні вшанування, то найголовніше було на кінці програми, коли представили нашу Союзанку, Джері Наконечну. Її номінація була від її співпрацівників у відділі "Health and Community Studies Division".

Members of this Division felt that Gerri Nakonechny embodies Dr. MacEwan's philosophy and has made significant contributions to the College and the community. Among her various attributes are skills in leadership, inter-personal communication, decision-making, and she is an excellent role model as she lives her beliefs. Like Dr. MacEwan, Gerri is ever mindful of conserving resources. She has a great respect for the environment. She is a warm, caring, humble person who lives her life in service to others.

Gerri is dedicated to helping students clarify and reach their goals. Meeting student needs is the driving force for all her activities at the College. She has been instrumental in facilitating the following programs: Nursing Refresher, Gerontological Nursing, Occupational Health Nursing, Massage Therapy, Hearing Aid Practitioner, Health Care Administration, Palliative Care, Mental Health and Holistic Health Practitioner.

In addition to the development of learning materials, Gerri has been instrumental in introducing the concept of sharing course materials and resources with other institutions. Brokering courses and leasing materials brings cost benefits to institutions and, in turn, to the learners they serve. Development, maintenance, and revision activities are pooled to avoid duplication. For example, the Nursing Refresher program is delivered to colleges throughout Alberta, British Columbia, Northwest Territories, Yukon, and four Atlantic provinces. The program has been shared and adopted in Saskatchewan as well as in Queensland and Western Australia.

Gerri is committed to accessibility of education to people who have multiple needs such as family, employment, cultural diversity. Her personal commitment to life-long learning is seen in her own educational accomplishments achieved while advancing her career and raising a family. Gerri is a registered nurse with a baccalaureate degree in nursing, Master in Education, and is currently completing work on an EdD in Higher Education through Nova Southeastern University (distance education, or course).

Gerri is a member of the Canadian Society for International Health (CSIH). She serves on the advisory committee to Partners in Health, a Canadian International Development Agency (CIDA) project administered by CSIH. Through Partners in Health, she has been instrumental in organizing several Edmonton-based projects such as:

- organizing a conference "Canada Strategy for Education of Health Professionals in Ukraine" held in Edmonton, April, 1994
- translation of instructional materials into French and Ukrainian
- leading a team of Canadian health

professionals to address the First National Nurses Conference in Ukraine
- coordinating Partners In Health's nursing activities which include project placement of Edmonton nurses in Ukraine and hosting Ukraine's health professionals in Edmonton

Gerri is founding member of the Alberta Multicultural and Native Health Association, now called International Health Association of Alberta. In partnership with the Edmonton Board of Health and community groups, she developed a Multicultural Community Health Developers program which prepared Edmonton women from six cultural communities (aboriginal, Chinese, Indo-Canadian, Polish, Spanish-American, Vietnamese) together with mainstream health care workers to assist Edmonton's immigrant population in accessing better family health.

Пані Наконечна записалася до відділу Союзу Українок Канади при Катедрі св. Івана в Едмонтоні у 1967 році і бере активну участь в нашій праці. Вона постійно цікавилася молоддю і СУМКівцями і допомагала у виданні СУМКівської 60-річної історії. Вона також допомогла зорганізувати двомовні курси у державній школі, до котрої її сини учащали.

Пані Наконечна очолювала ріжні комітети у нашім відділі і була головою два роки: 1984-1985. В теперішний час наш відділ взяв собі за проєкт "Поміч Україні", де ми платимо за переклад і друк підручників для медсестер з англійської на українську мову. Пані Наконечна є головою цього комітету.

Мені було надзвичайно приємно бути присутною на цім вшануванні, разом з родиною Наконечних, які видно на знимці.

Ми бажаємо нашій членці, Джері, доброго здоров'я і ще многих літ попрацювати на народнім полі з найкращими успіхами.

Congratulations to Gerri Nakonechny on receiving the Grant MacEwan Medallion!

- Submitted by Natalka Kit

Річні збори і вшанування бл. п. поетеси Лесі Українки і Жінок Героїнь, відділ ім. Княгині Ольги, Ґримзбі, Онтаріо

Річні збори відділу відбулися 17-го лютого, 1997 р. при участі усіх членок. Голова п-ні Стефанія Шпитковська привітала пристутніх і запросила о. М. Пограничного провести молитву. Як і кожного року кожна членкиня щось смачного приготовила вдома і принесла, так що на столі-буфеті були наставлені різні вибагливі страви, печиво, кава, чай і навіть вино. На цю вечерю були запрошені також чоловіки. Отець М. Пограничний поблагословив Богом дані ці земні дари, які усі пристуні спожили в приємній дружній атмосфері.

Відтак відбулася коротенька програма - хвилиною мовчанки вшановали славної п. бесмертних доньок українського народу-поетеси Лесі Українки і всіх відомих невідомих жінок героїнь. Реферат за жінок героїнь на тему "Пам'ять 500 - Безсмертним Українкам, що загинули під гусеницями московських танків у советському концтаборі Кінгір" прочитала Марія Нечай. Голова громади п-н Віктор Роєнко привітав присутніх і підкреслив важливість праці, яку жінки виконують для добра українського народу і української Православної Церкви. Милою розваговою частиною вечора відбулося обмін подарунками (кожна членкиня щось скромного купила), що і додало на цьому вечорі досить гумору і сміху.

Відтак приступили до програми Річних Зборів. Після звітів управи заряду, був внесений вотум довір'я уступаючій управі і на внесок присутніх заряд на 1997 р. був одобрений в такому складі: голова - Стефанія Шпитковська, заступниця - Марія Качура, рекордові секретарі - Марія Бурак і Павліна Бойчук, скарбник і фін. секретар - Мирослава Шпитковська, культурно-освітній референт - Марія Нечай, комітет відвідування хворих - Марія Качура, телефонічний зв'язок - Галя Ленько, контрольна комісія - п-ні Марія Бурак, Оксана Верцімага, Марія Качура, сестриці - Павліна Бойчук, Валентина Яворська, Стефанія Бахлай.

Варто ще зауважити, що наш відділ чисельно малий, але старається виконувати усю працю, яку вимагає - життя відділу, громади і церкви, як рівнож у цей час висилає скромну допомогу потребуючим на Україну у формі посилок з уживанним одягом. Звичайно, ця наша скромна допомога як капля води в море, бо ми всі знаємо, що діється на Україні і скілько помочі потребують сиротинці і де лише не гляне око, чи дійдуть до нас вістки з преси, або іншими шляхами, і як каже народня приповідка "з миру по нитці то буде бідному сорочка". То ж Божою допомогою надіймося на ліпше завтра! (Відділ висилає пожертву на "Промінь" в сумі $25.00.)

Марія Нечай, культ-осв. референтка

The Hudson Bay Olha Kobylanska Branch celebrated its 50th Anniversary and the 70th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada

The day began with the regular morning liturgy at St. Nicholas Orthodox Church, followed by a Memorial Service for the deceased members, and a special Prayer Service for the present members. Rev. Victor Szaijkowki officiated. Following the liturgy, a potluck dinner was served in the Princess Hall. The head table was graced by a traditional Korovai, a special braided bread with 50 doves and myrtle decorating it. There was also an anniversary cake, candles and flowers. Henry Leson, president of the parish board, gave a message of congratulations, and Paul Rudychuk, vice president, presented a message from the Cultural Society.

Front row sitting: Elsie Lozinski, Irene Homeniuk, Alice Rudychuk
Back row: Stephania Zeozda, Dobr. Helen Szaijkowki, Annie Waskowetz, Lorraine Waskowetz, Rev. Victor Szaijkowki, Mary Strutinsky, Josephine Kulyk, Margaret Boychuk, Marion Kulyk, Hazel Leson, Anne Anaka, Mary Tanasiuk, Anne Maluta, Rose Nrebeniuk

Irene Homeniuk, a charter member, outlined the history of the local branch, which was organized by Natalia Kohuska on January 13, 1946. During the past 50 years, the local branch has had the tremendous responsibility of lending support to the church and Cultural Society, the Princess Hall. It has instilled the Ukraianian culture in the youth, with instruction in language, dance and crafts. The branch has contributed to the Mohyla Institute, the Ukrainian Museum, summer camps and scholarships. Locally, it has supported the Red Cross, the Cancer Society, the Pioneer Lodge, the hospital, medical clinic, swimming pool and Telemiracle.

Hazel Leson, president of the branch, presented a certificate and pin to the remaining charter member, Irene Homeniuk. Other ladies honoured were Alice Rudychuk and Elsie Lozinski, who received 30-year service pins. Hazel gave a brief history of each lady upon presentation.

Closing remarks were made by Rev. Victor Szaijkowki. He outlined the importance of women in upholding the family and church. Without the help of these women, he said, he doubted the church would continue to exist.

The celebration concluded with everyone participating in a sing-song.

- Submitted by Irene Homeniuk

Irene Homeniuk - Charter Member

Irene Homeniuk (nee Maluta) was born and raised on a farm near Roblin, Manitoba, where she received her early education. At age 14, she moved with her family to Etomami, near Hudson Bay, Saskatchewan. She became a member of CYMK where she served as secretary for a time. In 1943, she married Jack Homeniuk of Canora, Saskatchewan. They raised 3 daughters: Diane, Sandra and Barbara, and one son Bill. Jack passed away in 1983.

In January 1946, as a young mother, Irene joined the UWAC, to which she has been dedicated ever since. While a member, she served as president, vice president, 25 years as secretary, reporter, auditor, and worked on the catering committee. She was also a CYMK advisor.
In her earlier years, Irene was involved in organizing Mother's Day, St. Nicholas and Taras Shevchenko concerts with the children. She enjoyed helping children learn their recitations and looking after their costumes. She taught Ukrainian and Sunday School, and as CYMK advisor, she taught the children the art of writing pysanky, making Kolachi and Pasky, and cross-stitch.

In the church, Irene was involved in the project of embroidering the church linen. She is also a member of the church choir. Irene has always been ready and willing to help with catering, bake sales and other functions to raise money for our church and the UWAC. It has been a pleasure to work with her, and I hope to continue to do so formany long years to come. Mnohiyi Lita!

Hazel Leson, President; Irene Homeniuk, Charter Member

Благородний Добродійний Бенкет

В суботу 12-го квітня ц.р. в Торонто відбувся добродійний бенкет заходом Канадського Товариства Приятелів України (КТПУ) з участю достойних гостей з України і Канади: колишнього Прим'єр Міністра та Народного Депутата Верховної Ради України - Євгена Марчука; Преосвященних Владик - Кир Ізирдора, єпископа Торонта і Східньої Канади Української Католицької Церкви, і єпископа Торонта і Східньої Єпархії Української Православної Церкви - владики Юрія; мера Торонта Барбари Гол; Міністра Міжнародньої Торгівлі Канади Арт Еглентона; голови Централі Конгресу Українців Канади - Олега Романіва; Крайового голови Канадського Товариства Приятелів України - Богдана Миндюка і інших достойників та численної участі пристуніх.

Програмою керував місцевий голова КТПУ Богдан Вінницький, який привітав присутніх, проспівали канадський і український гімни, Владика Ізидор провів молитву, проф. О. Субтельний прочитав письмові привіти від достойних урядовців (канадських і українських). Олег Романів відповідно представив почесного гостя дост. Євгена Марчука, який двомовно поінформував пристніх про сучасний стан політичного, економічного й культурного життя в Україні. Підкреслив ушкодження, які Україна потерпіла протягом окупантів, які безпощадно нищили все українське і століттями твердили світові, що "українці такі самі як рускі". В додачу чорнобільська трагедія, заподіяна бувшими совєтами, на довгі роки затроїть людей і український чорнозем і на цю ціль 12% державного бюджету витрачається на упорядкування. За короткий час існування самостійної України багато зроблено і Верховна Рада наполегливо стараїться поліпшити життя в Україні, але неприхильники самостійної України гальмують нормальний процес розвитку у всіх сферах українського життя. Висловив подяку членам КТПУ та українській діяспорі за всебічну допомогу а особливо за відкриття бібліотек в зросійщеній частині України: в Луганську, Донецьку, Харкові, а тепер запляновано в Одесі. (При вході були виставлені малюнки бібліотек). Переслано в Україну понад сто тисяч наукових книжок і далі продовжується збірка. Розказав про негативи, які сповільнюють розвиток, а це хабарництво і корупція, зазіхання Росії на чорноморський флот та на Крим, але західні держави визнали Україну і її права та допомагають розвиткові

Подяку дост. Є. Марчуку висловив Богдан Миндюк а Леся Шимко, яка вклала багато праці в успішність цього бенкету, подарувала від присутніх картину художника Петра Шостака "Канадська Зима". Юрій і Неля Кречковські чарували пристуніх бездоганним, фортепіянним виступом. Вдячною молитвою, яку переказав Владика Юрій, закінчено святковий бенкет. *подала добр. К. Бублик*

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ
IN MEMORIUM

In Memory of Ann Dutchak (nee Wasylciw)

Ann Dutchak entered into eternal rest on April 12, 1997 at Oshawa General Hospital. The funeral service was held at St. Johns Ukrainian Orthodox Church, Oshawa, on Tuesday, April 15, 1997 with Reverend Gregory Mielnik officiating.

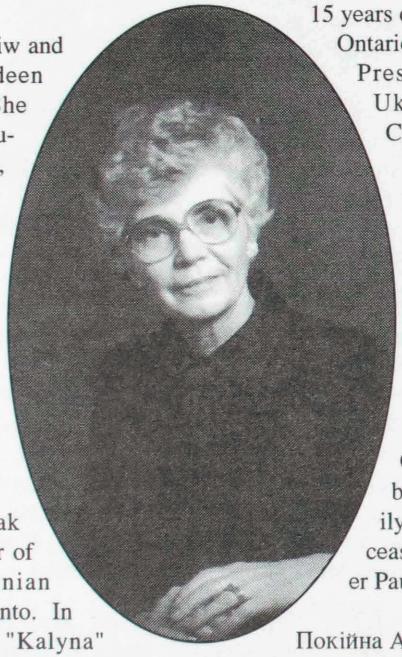

Ann Dutchak, daughter of Peter Wasylciw and Barbara Korpan, was born in Aberdeen Saskatchewan on March 12, 1921. She received her primary and high school education in that locality. On graduation, Ann moved to Toronto, where for many years she was an active CYMK member of the "Yuri Hasan" branch at St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral. Ann held numerous positions in the executive as well as serving as president. She was also a member of the church choir that participated in many concerts over a number of years.

In 1947, she married Dr. John Dutchak and in the same year became a member of the "Trident" Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada in Toronto. In Hamilton, she was a member of the "Kalyna" Branch, and in Thunder Bay, she served as president of the "Daughters of Ukraine" Branch. The family, now including their daughter Dona and son Paul, settled permanently in Oshawa in 1959. As a member of the "Barvinok" Branch, Ann was president in the years 1965-67 and 1969-70. She taught both Sunday and Ukrainian schools and served as a CYMK advisor for many years. In 1975, she received an award from St. John's Ukrainian Orthodox Church in Oshawa.

For many years Ann participated in community affairs, the Canadian Cancer Society, March of Dimes, and other charitable organization. She was a long-standing member of the Ukrainian Museum of Canada. Ann was a representative to the Local Council of Women in Thunder Bay and Oshawa, and held various positions in the Oshawa and District Council of Women. She was a life member of the National Council of Women. Ann was an active member of Home and School and the Canadian Club of Oshawa. Involved in all aspects of the Ukrainian Self-Reliance League, she received the Excellence Award from that organization in 1995. Ann also received an award for 15 years of volunteer service from the province of Ontario. From 1992 - 1996, she was First Vice President of the Eastern Executive, Ukrainian Women's Association of Canada.

Ann is survived by her husband Dr. John Dutchak, her mother Barbara Wasylciw, daughter Dona and her husband Dr. David Dunger of Oxford, England, and son Paul and his wife Arundhuti of Toronto. Surviving are her brothers Danny Wasylciw and William Wasylciw, her sisters Marie Bohun, Helen Scherbluk and Sylvia Gryba. She will be fondly remembered by numerous nieces, nephews, other family members and friends. Ann was predeceased by her father Peter Wasylciw, brother Paul Wasylciw, and sister Janet Broycki.

Покійна Анна була лагідної вдачі. Обдарував її Господь християнськими чеснотами, а найперше цих чеснот була її щирість і відданість. Вона підтримувала свою церкву і організацію. Давала на народні цілі, любила свій народ, читала багато і помагала людям. Цікавилася подіями в рідним краю і всього українського суспільства. Була відзначена різними нагородами за її довголітню працю в суспільстві.

Нехай всі її добрі вчинки будуть приміром для других, а пам'ять про неї залишеться у всіх серцях живою і незабутньою.

Ласкавий Господь хай нагородить її вічним життям де праведні спочивають. Вічна їй пам'ять!

- Савеля Гриба, Галя Щерблюк, Марія Богун
- на невянучий вінок в пам'ять сестри даруємо $100.00 на Пресовий Фонд „Променя"

Квіти Незабутнім

In Memorium

Mrs. Ellen Kohut, widow of the late Alex-ander Kohut, peacefully passed away into eternity November. 20, 1996 at the Yorkton Regional Health Centre. She was 96 years of age. Ellen was born July 29, 1900 in the Calder District. She was the daughter of Kost and Domka (nee Eftoda) Chorney. She attended Mostetz School. In July of 1921, Ellen was united in marriage to Alexander. They settled one mile north of Calder where they resided till they moved to Yorkton in 1981.

Ellen was a life-long member of the Calder Sts. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church. She served her Church faithfully, holding positions of President and Secretary of the Women's Association. The Calder Church is still adorned today with Ellen's beautifully cross-stitched linens. After Ellen moved to Yorkton, she also became a member of the Holy Transfiguration Ukrainian Orthodox Church and the Ukrainian Women's Association, Olena Pchilka Branch.

Ellen lived her life to the fullest till age 90 when she suffered a stroke and became disabled. While still able, she took an active part in her community. She kept herself very busy with her big gardens and farming chores. She thrived on entertaining and cooking for family, many relatives, neighbours and friends. She and Alex loved people and loved to have company all the time. She was indeed a LOVING mother, grandmother and great grandmother. She took great pride in her family.

Predeceased by her husband Alex in 1982, sons Bill in 1986 and George in 1993, parents Kost and Domka Chorney, grandsons Ernest Mostoway, Gregory Kohut and Mervin Kaminsky, two sister and twelve brothers, she leaves to mourn her daughters Mary (Mike) Mostoway of Calder, Rose (Orest) Kaminsky of Yorkton, two daughters-in-law, Helga Kohut of Yorkton, and Elsie Kohut of Hamilton, four grandsons, Ken (Sharlene) Kohut of Hamilton, Bob (Bernice) Kaminsky of Winnipeg, Mitch Kaminsky of Regina, Kevin Pedde of Yorkton, four granddaughters, Nadia (John) Beddome of Winnipeg, Lynda (Zelko) Krasulia of Hamilton, Donna Kaminsky of Prince Alvert, and Elin Pedde of Yorkton, six great grandchildren, two sisters-in-law Tessie Chorney and Mary Chorney, both of Chicago and many nephews and nieces.

Funeral services were held on November 23, 1996 from Holy Transfiguration Ukrainian Orthodox Church, Yorkton, Sask., with Very Reverend Nicholas Orest Rauliuk and Very Reverend Father Paul Verezniak officiating. Walter Shymko was Cross Bearer with Tom Bates and Peter Husak serving as Banner Bearers. The Ukrainian Women's Association Olena Pchilka Branch formed an Honour Guard. Following a memorial luncheon at the Ukrainian Orthodox Auditorium the interment followed at Sts. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Parish Cemetery at Calder, Sask., with Bob and Mitch Kaminsky, Eddy Daneluk, Gerald Shymko, Bill Chornawka and Tony Oucharek serving as Casket Bearers.

Dear Mother and Grandmother, you know your family loved you dearly. We loved you for your boundless love and limitless depth of your dedicated Mother's heart. We thank God for a believing, praying, godly MOTHER. You were God's most precious gift to all of us. You will be sadly missed by your family.
MEMORY ETERNAL!
Submitted by Ellen's Family
($50.00 donation to Promin)

Відділ СУК ім. Ольги Басарабової в Гефорд, Саск. в пам'ять членки, бл. п. **Анни Лозовчук** дарує $25.00 на журнал Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу. Синам і всій родині висловлюємо співчуття.
Савеля Гарах, Референтка „Променя"

Відділ СУК ім. Княгині Ольги при церкві Св. Михаїла в Едмонтоні, Алберта, в пам'ять дорогої членки бл. п. Ольги Камінської, яка упокоїлася 2-го квітня, 1997 р. в 88-му році життя, дарує $50.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на її свіжу могилу. Вічна Їй пам'ять, а родині щире співчуття!
Ольга Стельмащук, Референтка „Променя"

Forwarding a donation in the amoun of $25.00 in memory of Olga Kaminsky of Edmonton, Alberta, a long time member of the Ukrainian Women's Association of Canada, who passed away April 2nd, 1997
Eternal Memory!
Justine Fedeyko, St. Albert, AB

Квіти Незабутнім

In Memoriam

В пам'ять Ольги Шевчук з дому Жулинських

Дня 10-го грудня 1996 р. відійшла у вічність Оля Шевчук - наша дорога працьовита членка СУК відділу Доньки України залишивши в глибокому смутку свого мужа - Омеляна, двох синів - Отта й Славка, дві доньки - Ірену Клярк-сон і Ліду Горохолин, 8-ох внуків, чисельну родину та опечалену українську Громаду. Кінець настав досить несподівано, бо були розмови про різні бадання та операцію, що надавало надію на видужання... Але прийшла невблаганна смерть, яка закрила останню сторінку історії її життя.

Ольга Шевчук народилася в Чернівцях в центрі мальовничої частини України - Буковини. Доля не шкодувала їй прикрих життєвих драстичних ударів. Довелося покидати пороги рідної хати й мандрувати в незнаний світ з мужом і синочком. Спочатку до Австрії, де народилися донечка й син, відтак до Німеччини, а потім до Богом благословенної Канади і тут розпочинати нове життя. Осівши в Монтреалі, родина Шевчуків, почала загосподарюватися, а при тім не забула про свої духові й курльтурні потреби. Вписуючися до церковної Громади церкви Святої Софії Премудрости Божої, стали заразом тими громадськими працівниками, на яких спочиває іспування наших церков. Оля включилася в працю жіночого товариства СУК. В Монтреалі в Шевчуків народилася ще одна дівчинка. Незважаючи на четверо малолітніх дітей жодна імпреза не відбулася без участи молодого тоді подружжя. Муж Омелян в церковнім заряді, Оля в Союзі, діти в українській школі.... І так минали роки ... „гей ті роки, роки" - про які співається, - „що проминають як крізь пальці вода" та залишають спомини плідної, корисної праці.

Величний похорон відбувся при співучасті двох священиків - протоєреїв Ігора Куташа та Петра Бойка. На похорон зїхалися доньки з віддалених сторін - Ірена з Німеччини, Ліда з Вінніпегу, зібралася в Монтреалі замешкана родина й чисельно зійшлися приятелі. Після похорону на тризні підсумовувався багатогранний вклад Покійної в українське, церковне життя. Відзначувався високий духовний, культурний та національний рівень, а що важніше звернулося увагу на уживання української мови молодшого покоління, що в теперішній час стає рідкістю. На закінчення тризни, старша донька Оля прочитала свою глибокозворушливу віршовану подяку:

МАМО! За все, що маю, дякую ТОБІ
За те, що маю і що буду мати.
Ночами сняться зорі голубі
І Ти, усміхнена і люба моя Мати.
Я Твій портрет бузками приберу.
Ти так любила ті пахучі квіти.
Мене Ти вчила правді і добру
Мене навчила працю Ти любити.
Я доторкнуся до Твого чола
На ньому зморшечки - такі ласкаві
Ти все дала й нічого не взяла
Моя навіки вдячність Тобі, МАМО!

Присутні сприйняли ці сердечні вислови подяки з великим зворушенням і не в одному оці заблиснула сльоза співчуття.

Вічна пам'ять незабутній Подрузі в життєвій мандрівці.

Галина Змієнко Сеншшин
(На Пресовий Фонд - $50.00)

Членки відділу ім. Св. Княгині Ольги в Вернон, Б.К. на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. **Елесавети Паєс**, складають у її незабутню пам'ять замість квітів, $25.00 на журнал „Промінь". Бл. п. Елесавета Паєс упокоїлась 24-го березня, 1997 р. на 80-му році свого життя. Вічна їй пам'ять!

Настасія Микитюк, Референтка „Променя"

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Івана Панчука**, котрий упокоївся 22-го квітня, 1985 р., залучую дар на журнал „Промінь" як невянучий вінок.

Доротея Панчук, Вернон, Б.К.

У першу річницю смерти нашої тети (тьоті) **Євдокії Штепи**, яка упокоїлася 12 квітня 1996 р. складаю $50.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок.
Вічна їй пам'ять!

Галина Желет, Оттава, Онт.

Квіти Незабутнім

In Memorium

Бл. п. Миколи Гринь

Як невянучий вінок на могилу покійного Миколи дарую $100.00 на пресовий фонд „Променя".

Одноразово висловлюю подяку всім парафіянам церкви Св. Андрея в Торонто за допомогу в організуванні похоронної трапези (особливо членкам відділу Союзу Українок Канади ім. Л. Старицької-Черняхівської на чолі з головою пані М. Цехош та пані Лізі Росохальській - голові сестрицтва)

Так само висловлюю подяку парафіянам катедральної громади Прес. Тройці в Вінніпезі за допомогу в відзначенні 40-го дня смерти покійного Миколи. Дякуєм центральній управі Союзу Українок канади за висловлені співчуття.
Олена Гринь, дружина, Вінніпег, Ман.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Ляриси Біди** з роду Огієнко складаємо пожертви в сумі $15.00 на Пресфонд „Променя". Хай легка буде Їй канадська земля. Вічна Їй пам'ять
Стефанія Кульба і Тетяна Сидоренко, Монтреал, Кві.

У світлу пам'ять **Анни Дутчак**, яка упокоїлася 12-го квітня, 1997 р. в Ошаві, Онтаріо, замість квітів на могилу, дарую $50.00 на журнал Промінь. Вічна їй пам'ять!
Галина Райчиба, Торонто, Онт.

In Memory of Ann Dutchak

Julia Nikiforuk, Scaroborough, ON	$100.00
Olga Karmanin, Toronto, ON	$50.00
Helen Raycheba, Toronto, ON	$50.00
UWAC Eastern Executive	$50.00
Geraldine Balaura, Toronto, ON	$30.00
Orysia Sushko, Hamilton, ON	$25.00
Halia Lypka, Hamilton, ON	$25.00
Mary Wenger, Montreal, PQ	$25.00
Halyna Melnyk-Marko, Toronto, ON	$25.00
Olga Hamara, Willowdale, ON	$25.00
Luba Yankowich, Toronto, ON	$20.00
Oksana Arseneault, Hamilton, ON	$20.00

Бл. п. Петра Маєвського

В щістнадцяту річницю упокоєння мого дорогого мужа Петра Маєвського складаю пожертву в сумі $35.00 на журнал „Промінь" у незабутню його пам'ять
Вічна йому пам'ять!

Дружина Зінаїда Маєвська

Відхід у господні засвіти моєї ще з давніх літ подруги св. п. **Анни Дутчак**, є важким ударом для всіх нас які знали покійну. Дружили ми з покійною Анною в продовж довгих літ. Наше знайомство, яке почалося на початку сорокових років в організації СУМК в Торонто в скорому часі замінилося в справжню дружбу. Відданість і любов до нашої організації стали форумом на якому ми зблизилися і на якому закріпилася наша дружба. Молодь при Катедрі Св. Володимира в Торонто відігравала велику ролю в 40-вих і 50-тих роках під умілими провідниками як Анна Васильців Дутчак. Наші часті зустрічі на зборах СУМК зміцнили наше дружнє відношення одна до другої.

З твоїм відходом у Господні сузіря, Ти дорога Анно вкрила сумом не тільки свого найдорощого мужа, доню і сина, та ближчу родину але всіх які тебе знали, тебе любили і поважали. За собою ти залишаєш світлий приклад і образ прекрасної і дорогої матері, та прикладної християнки в обіймах нашої Української Православної Церкви. Вічна тобі пам'ять незабутня, дорога Анно. Родині покійної мої щирі співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої подруги, дарую на журнал Промінь $50.00

Оля Ковбель Карманін, Торонто, Онт.

Із Листування

From Our Readers

This is what our subscribers have written.....

Promin has attained a beautiful format, contains excellent reading material and is highly readable. Accept our congratulations on your highly professional achievement!
Sincerely
Myrtle Charuk, Publicity Convener
Stl. Ol'ha's Branch, Vegreville, AB

The new issues are very refreshing and very informative.
Rose Hnatiuk, Saskatoon, SK

First and foremost, I congratulate the editors and staff of Promin for the very appealing and interesting 'new' format. I have always enjoyed Promin, but this last issue is so attractive that it is difficult for me to lay it aside. Thank you for making this informative magazine even mor interesting and appealing.
Eleanor Lytwyn, Winnipegasis, MB

I am very happy with the new Promin, it is so much easier to read. The cover layouts are very outstanding.
Vera Taras, St. Catharines, ON

Одержали ми "новий" Промінь, редагований вже в Гамільтоні. Гратилюю! Змістом і формою імпозантний.
Ярослав Скрипник, Едмонтон, Альберта

Додаток до допису про Пров. З'їзд СУС, в Промені за листопад/грудень 1996 р., ст. 8

Підчас бенкету СУК з нагоди 70-ліття СУК 5-го жовтня, 1996 р. у Вінніпезі, Ман., Пров. Екзекутива вшанувала теперішних і бувших окружних представниць. Добр. Марія Керніцька представила членок, а Орися Сушко, крайова голова СУК вручила грамоти. Оля Ковальчук, голова Провінційної Екзекувиви СУК вручила подарунки.

Вшановані були такі особи: Ліда Василенко - Росборн, Розалія Грицай - Дафин, Ґледис Вортінгтон - Брендон, Марія Чувей - Роза, Анастасія Грицак - Овкборн, Клавдія Єлюк - Толстой, Марія Андрейчук - Дафин, Марія Білоус - Дафин, Михайліна Чвалюк - Мензі (Овкборн), Анна Горбай - Роблин, Ґеня Матієшин Дутчак - Овкборн, Марія Юрків - Вінніпеґ.

Всім заслуженим членкам бажаємо кріпкого здоров'я, щастя та найкращих успіхів на будучність. Нехай Вас Бог благословить за Вашу цінну і важливу працю при Ваших відділах

В тому самому дописі на ст. 6, потрібно змінити, що добр. Орися Єрмантравт є із Роблин замість Брендон, і також додати що Марія Чубей із Роза була при-сутня.
Подала Оля Ковальчук, голова Пров. Екз. СУК на Манітобу

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ
Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift.

Please send Promin to the following from: _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 73016, LIMERIDGE MALL POSTAL OUTLET, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L9A 5H7

Пресовий Фонд

Press Fund Donations

Dobr. M. Kernitsky's 80th birthday (Winnipeg, MB)

$25.00
UWAC Manitoba Prov. Executive

$20.00
Iris Bugera
Pauline Ignash
Olga Kowalchuk
Alex & Sophie Dzuba
Fred Russin
Helen Mayba
Linda Lazarowich
Olga & John Boswick
Mike & Mary Feechuk
Helen Lasko
Michalena, Taras & Ollie Monastyrski
Al & Carole Romanyk
Margaret Pestrak
John Prokipchuk

$10.00
Dobr. M. Kernisky
Alice & Werner Mees
Ivan & Debra Kernisky
Pauline Trofan
Ann Astash
Joanna Chernichko
Evelyn Wsylyshen
Nell Koropas
Olena Hryn
Margaret Juce
Nell Mischuk
Halia Fedov
Mary Lyseyko
Elizabeth & John Zoochkan
Sophia Tesarski
Fr. O. & Dobr. Maria Krawchenko
Walter & Evangeline Manulak
Pat Hyrich & Nadia Podolsky

$5.00
Mary Rurak
Mary Solar
Mr. & Mrs. Ratynski
Olga Mukanik
Mary Maruschak
K. Nimchuk
Rosaline Petras
Mary Yurkiw
Leona Hladiuk

$5.00 (cont.)
Natalia Stratychuk
N. Stachursky
Mr. & Mrs. Andrew Nytepchuk
Emily Strutinsky
Justina Maliniak
M. Reutcky
Anonymous

Total - $565.00

Note *The donations listed in this section include all those received to May 15, 1997. Some of the related write-ups are in this issue, others will appear in subsequent issues according to the date received.*

In Memorium donations are mentioned in that specific section.

Lesia Ukrainka Br., Dauphin, MB	$200.00
Olia Kobylanska Br., Saskatoon, SK	$200.00
Dr. Ihor Gauk, Edmonton, AB	$100.00
Orest Gauk, Edmonton, AB	$100.00
Daughters of Ukraine Br., Montreal, PQ	$60.00
Barvinok Br., Oshawa, ON	$50.00
Maria Harasym, Glaslyn, SK	$50.00
Nellie Pawlik, Winnipeg, MB	$40.00
Olga Figol, Edmonton, AB	$30.00
Marie Bendas, North Battleford, SK	$30.00
Katherine Malisky, North Battleford, SK	$25.00
Kniahynia Olha Br., Grimsby, ON	$25.00
Annie Horbay, Roblin, MB	$20.00
Dobr. Jane Luchak, Winnipeg, MB	$10.00
Teenie Shwetz, Dauphin, MB	$10.00
Dobr. Olga Satsevich, Burnaby, BC	$10.00
Adele Wawruck, Regina, SK	$10.00
Mary Tarasiuk, St. Catharines, ON	$10.00
Natalie Douds, Oshawa, ON	$10.00
Mary Tomaschuk, Toronto, ON	$10.00
Halyna Zelen, Ottawa, ON	$10.00
Susan Serotiuk, Niagara Falls, ON	$10.00
Jean Rudko, Bruderhem, AB	$10.00
Mary Hnatiuk, Windsor, ON	$5.00
Stella Stanishewsky, Vernon, BC	$5.00
Lidia Hiltschuk, North York, ON	$5.00
Maria Netchay, Beamsville, ON	$5.00
Mary Hryhorczyk, Ethelbert, MB	$5.00
Lesia Ukrainka Br., Gilbert Plains, MB	$5.00
Teenie Showdra, Dauphin, MB	$5.00
Olena Dziubenko, Vancouver, BC	$5.00
Oksana Buchko, Vancouver, BC	$5.00
Stephania Kulba, Montreal, PQ	$5.00
Lidia Liber, Etobicoke, ON	$5.00

October 1, 1997 18/2
MRS KATE HAWRYSH xx1614(M)
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB T5R 5R5

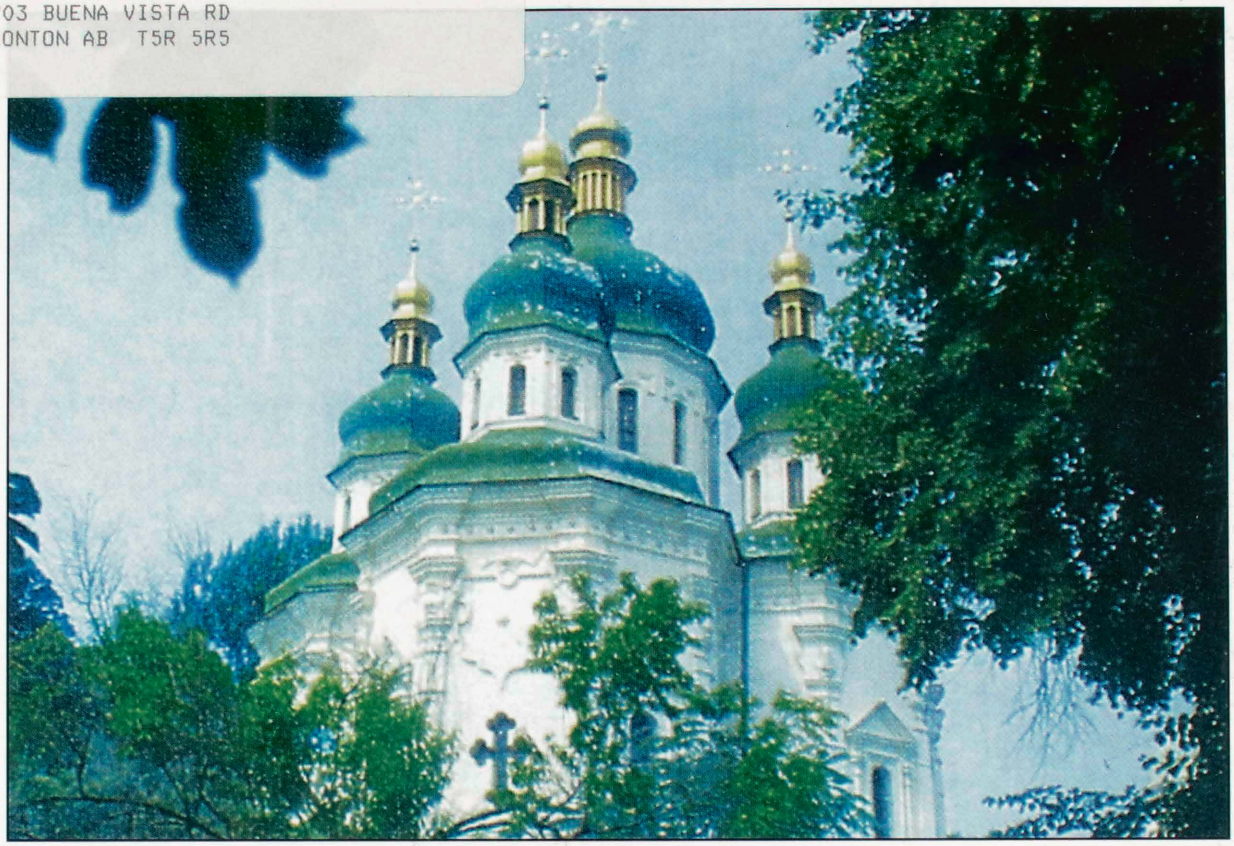

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
851 Barton Street East, Hamilton Ontario L8L 3B4 Tel.: 905-312-4742 Fax: 905-524-5362
Office hours - 9:00 a.m. to 4:00 p.m., Monday to Friday

РІЗНІ ВИДАННЯ / ЛІТЕРАТУРА

Ukrainian Embroidery Designs & Stitches	$10.00
Ukrainian Weaving Patterns & instructions (D. Yanda)	15.00
Ukrainian Canadiana	8.00
Ukrainian Daughter's Cook Book (Regina, SK)	12.00
Green Grove Ukr. Orthodox Summer Camp Cookbook	12.00
Heavenly Cookbook (UWAC, Lesia Ukrainka branch, St. Catharines ON)	12.00
Country Cooking (UWAC, Daughters of Ukraine branch, Roblin MB)	12.00
Півстоліття на громадській ниві, *Н. Когуська (Bilingual)*	18.00
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	5.00
Нариси з української культури, *3 томи (Bilingual)*	10.00
Чверть століття Союзу Українок Канади, *Н. Когуська*	2.00
На крилах пісень, *пісні з нотами, слова Л. Українки*	5.00
Збірник з нагоди 100-річчя народження Л. Українки	8.00
Свята Православної Церкви, *Прот. І. Стус (Bilingual)*	5.00
Ознака Надії? (з подорожі Митр. Василія по Україні), *Прот. С. Ярмусь*	10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

Духовні пісні для дітей і молоді, СУК	5.00
Релігійні пісні - недільних і рідних шкіл, *о. В. Слозар*	2.00
Наша Віра - Our Faith - Levels 1 & 2	8.00
Христос Воскрес - Easter, *F. Pelech*	2.00
Український вертеп - колядки і сценка, *Д. і М. Лунь*	2.00
Статут Союзу Українок Канади / Constitution of the Ukrainian Women's Association of Canada	3.00
Грамоти, 25-літ або більше (можна дописати роки) Certificates, 25 year, or greater, membership	3.00
Грамоти почесні Honorary certificates	1.75
Kurelek Hasty Notes, with envelopes (8 per pkg.)	7.00
Set of 20 pysanka cards	8.00
Silver spoons with Smoloskyp insignia	5.00
Membership pins, Smoloskyp	10.00
Serviettes with Smoloskyp insignia (100 per pkg.)	13.00

Note: Postage, handling and 7% GST extra.